

அம்புஸ்மாமா

செப்டம்பர் 2000 RS. 10/-

இதன்க்குள்....

காமிக்ஸில் ஒலிம்பிக்ஸ்

வழங்குபவர் : SCH OLNET
www.scholnetindia.com

இணைந்து வழங்குபவர் :
nutrine

5 mousefuls a day.

Introducing Schoolnetindia.com. A portal that combines knowledge and wisdom for kids, parents and teachers. It has study materials. A digital library. Lesson banks. Tutorials. Online testing. Projects. And e-stories, poems, advice on how to deal with special children, value education. In short, it is the perfect cyber brain- tonic for those who wish to learn about life.

www.schoolnetindia.com

SCH OLNET

Networked Learning™

Technology. Content. Training.

அம்புலிமாமா

மதிமுகம் : 103 செப்டம்பர் 2000 புள்ளை : 3

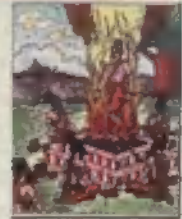
பொருளடக்கம்

தலையங்கம்	5
செய்திச்சுடர்	6
ஆக்கப்பூர்வமான போட்டி பரிசு	8
நாட்டின் திலகம்	9
பண்பாடு வரலாறு	14
இம்மாதம் பிறந்தவர்	18
தங்க சிம்மாசனம்	19
ஒலிம்பிக்ஸ் சிறப்பு	27
ஒலிம்பிக் புதிர்	41
பதிவடி கொடுத்தான்	44
மகாபாரதம்	45
இரு பகைகளின் கதை	52
பாரத தரிசனம்	56
காவேரி கரையோரமாய் - 11	57
ஆக்கப்பூர்வமான போட்டி	61
அது உன் தவறே!	62
போட்டோ வாக்கியப் போட்டி	66

சிறப்புப் படைப்பாக

நாட்டின்
திலகம்
(வேதாளக்
கதை)

ஒலிம்பிக்ஸ்
சிறப்பு

அது உன்
தவறே!

பாரதப்
பண்பாடு-
வரலாறு

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K Press Pvt. Ltd., Chennai-600 026 on behalf of Chandamama India Limited, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026. Editor: Viswam

தீபகம்

அயல்நாடுகளில்
உள்ள உங்கள்
உறவினர், நண்பர்களுக்கு

அம்புலிமாமா

இதழை
அவர்கள் விரும்பும்
மொழியில் கொடுங்கள்

அஸ்ஸாமி, வங்காளம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி,
குஜராத்தி, கன்னடம், மலையாளம், மராட்டி,
ஒரியா, சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு
அயல் நாட்டிலும் தாய்நாட்டில் உள்ள
மகிழ்ச்சியை அவர்கள் அனுபவிக்கட்டும்
சந்தா விவரம்

எல்லா நாடுகளுக்கும் விமானத்தபாலில்
பன்னிரண்டு பிரதிகளுக்கு ரூ.900.
இந்தியாவில் தரைவழித் தபாலில்
பன்னிரண்டு பிரதிகளுக்கு ரூ.120.

நீங்கள் செலுத்தும் பணத்தை டி.டியில் அல்லது
மணியார்டரில் 'சந்தாமாமா இந்தியா லிமிடெட்'
என்ற பெயர் எழுதி அனுப்பவும்

முகவரி :

பதிப்பகப் பிரிவு
சந்த மாமா இந்தியா லிமிடெட்
சந்தாமாமா பில்டிங்ஸ்
வடபழனி, சென்னை - 600026.

ஆசிரியர்
விஸ்வம்

எல்லாக் கடிதப்
போக்குவரத்திற்கும்
சந்தாமாமா
பத்திரிக்கைப் பிரிவு
சந்தாமாமா பில்டிங்ஸ்
வடபழனி,
சென்னை - 600026.
டெலி/ பேக்ஸ்
4841778/4842087
ஈமெயில் சந்தாமாமா
இலிஎஸ்என்எல்.காம்
மும்பை அலுவலகம்
2/B நாஜ் பில்டிங்ஸ்
லாமிங்டன் ரோடு
மும்பை 400004
போன்:002-3887480
பேக்ஸ்:022-3889670

அமெரிக்காவில் தனிப் பிரதி
2டாலர்கள்வருடசந்தா:20டாலர்கள்
பணம் அனுப்ப வேண்டிய
முகவரி:

இந்தியா அப்ரான்

43, வெஸ்ட் 24வது தெரு
நியூயார்க், என்.ஓய்.10010
டெலிபோன் : (212)929-1727
பேக்ஸ் : (212) 627-9503

The stories, articles and
designs contained in this issue
are the exclusive property of
the Publishers and copying or
adapting them in any manner
medium will be dealt with
according to law.

ஜூலை 2000 பாரத தரிசனப் போட்டியின் விடைகள்

- அ) வர்த்தமான மகாவீரர், கௌதம புத்தர். இருவருமே
அரசகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.
ஆ) பாலி மொழியில் இ) திரிபீடிகை
ஈ) அர்த்த-மாகதி உ) பூர்வ அங்கமூலகுத்திரம்
ஊ) உஜ்ஜயினியின் மன்னன் பர்த்துருஹரி, பிங்களா தேவி

நிறுவியோர்

பி.நாகிரெட்டி சக்கரபாணி

எங்கும் ஒலிம்பிக் பேச்சே!

புதிய நூற்றாண்டும் இரண்டாயிரமாவது ஆண்டுமான இந்த வருடத்தில் ஆஸ்திரேலியாவில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடக்கப் போவது பற்றியே உலகெங்கிலும் ஒரே பேச்சாக இருக்கிறது.

விளையாட்டுகள் உலகில் தொன்று தொட்டு உள்ளவை. இவை பற்றி மகாபாரதத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விளையாட்டுகள் பற்றிய எழுதி வைக்கப்பட்ட வரலாறு கிரீஸில் ஏதன்ஸில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் கி.மு.771ல் ஆரம்பமான போது தான் எனலாம். கி.பி.221ல் ஜூலியஸ் ஆப்பிரிகன்ஸ் கி.மு.776 விருந்து கிபி.217 வரை பெயர் தெரிந்த விளையாட்டு வீரர்களின் பெயர்ப் பட்டியலைத் தயாரித்தார்.

ஒலிம்பியா தேவதையின் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒலிம்பிக் போட்டிகள் புனிதமானவையாகக் கருதப்பட்டன. இவற்றில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு ஆலில் இலைகளுள்ளிசிறு கிளைகள் பரிசாக வழங்கப் பட்டன. இவ் விளையாட்டுகள் நட்பு முறையில் வெறுப்பில்லாமல் நடைபெற்று வந்தன. வெற்றி தோல்வி முக்கியமல்ல, விளையாடுவது தான் முக்கியம் என்ற உணர்ச்சியே யாவரிடமும் இருந்தது.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் 1896ல் மீண்டும் துவங்கப் பட்டது கூபர்டின் பிரபு என்பவரால். இதனை உலகே உற்சாகத்துடன் வரவேற்றது. மக்கள் விளையாட்டுகள் பற்றி ஆர்வத்துடன் பேசலாயினர். எதிலும் நேர்மையான விளையாட்டு வீரர் உணர்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே ஒலிம்பிக் உறுதி மொழியில் "இவ்விளையாட்டுகளில் நேர்மை தவறாமல் விகவாசமாக விளையாட்டுகள் மேன்மையுற விளையாடுவோம்" என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த உணர்ச்சி நிலைத்திருக்கட்டும்.

செய்திச்சுடர்

விமானப் பயணம் பரிசு

சென்னைக்கருகே ஒரு பள்ளியின் பத்தாம் வகுப்பு தேர்வுகள் அறிவிக்கப்பட்டதும், பிருந்தா, பிரவீணா என்ற அதன் இரு மாணவிகள் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பாடப்பிரிவுகளில் மிக உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றனர். அவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகளும் மேற்படிப்பிற்கான உதவித் தொகைகளும் வழங்கப்பட்டன. மேலும் அவர்கள் ஹைதராபாதிற்கு விமானத்தில் போய் விடுமுறையைக் கழிக்க அப்பள்ளி ஏற்பாடும் செய்தது. இதற்கு காரணம் அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்கள். இவ்விதம் அவர்கள் செல்வதால் அவர்கள் நகரமானவர்களுக்குச் சமமாக ஆக ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இந்த வாய்ப்பு எல்லா நகர வாழ்க்கை மாணவர்களுக்கும் கிடைத்து விடுகிறதா? மேலும் இத்தகைய பயணங்களை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்களுக்கு ஒதுக்கினால் மாணவர்கள் பல புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்வார்களே! கல்வி நிறுவனங்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தம் பள்ளிகளில் உயர் மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்வு பெற்ற மாணவ மாணவியரின் படங்களை செய்திப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுகிறார்கள். இது எதற்கு எனவும் சிந்திக்க வேண்டும்.

**இனி பகைவர்களல்ல,
நண்பர்களே!**

டென்மார்க்கும்
ஸ்வீடனும் தம் 400 வருடப்
பகைமையைப் போக்கிக் கொள்ள
ஜூலை முதல் தேதியன்று திறக்கப்பட்ட 16
கி.மீ. நீளப்பாலம் உதவலாம். 7000
ஆண்டுகளுக்கு முன் இவை ஒரே நிலப்பரப்பாக
இருந்தனவாம். பின்னர் பனியுக்கத்தில் பிரிந்து ஆயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன் விரோதிகளாகின. இதற்குக் காரணம்
ஸ்வீடனின் தென் மாநிலமான ஸ்கான். இதை டென்மார்க் 600
ஆண்டுகளாகத் தன் வசத்தில் வைத்திருந்தது. இதற்காகப் பல
போர்கள் நடந்து முடிவில் 1658ல் இது ஸ்வீடனுக்கே சொந்தம்
செப்டம்பர் 2000

ஒரு நாடு மன்னிப்பு கோருகிறது

பாங்காக்கின் டாக்ஸி ஓட்டுபவரின் பதிநான்கு வயதான மகள் அய்ஷாஹ் நவாலி. இவர் ஜூன் முதல் வாரத்தில் மலேசியாவின் லாங்காவி என்ற தீவிற்குச் சென்றது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். ஏனெனில் இவரது வருகையால் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அத்தீவிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் விலகும் என்று அங்குள்ள மக்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த அய்ஷா அந்தத் தீவிற்கு சாபம் கொடுத்த மாஹ்ருரியின் வம்சத்தில் வந்தவர். மாஹ்ருரி வேலை தேடி மலேசியாவிற்கு (தற்போதைய மலேசியா) வந்தார். இத்தீவில் ஒரு மலேசியா படை வீரரை இவர் மணந்து கொண்டார். இவருடைய கணவர் போர்க்களத்திற்குச் சென்று விடவே, மாஹ்ருரி நடத்தை கெட்டவள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, விசேஷமான கத்தியால் குத்திக் கொல்லப்பட்டார். இவரது ரத்தம் வெள்ளையாக இருந்ததால் இவர் தாய்மையானவர் என ஆகி விட்டது. ஆனால் கொல்லப்படுவதற்கு முன் இவர் அத்தீவை சபித்தாராம். அத்தீவில் ஏழுதலை முறைக்குப் பெண் குழந்தையே பிறக்காது என்பது அந்த சாபம். இதற்குப்பின் மலேசியா மீது சயாம் (தற்போதைய தாய்லாந்து)படை எடுக்க மாஹ்ருரியின் ஒரே மகள் தன் குடும்பத்துடன் தன் தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பி சென்றாள். மலேசியர் இப்போது அய்ஷாஹிிற்கு குதூகல வரவேற்பு அளித்து, அவள் குடும்பத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு மன்னிப்பு கோரியதோடு குடிமக்கள் உரிமையையும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து உத்தியோகமும் கொடுத்தார்கள். அவர் மாஹ்ருரியின் கல்லறையைக் காணச் சென்ற போது மக்கள் மரியாதை காட்டி அவரைப்பின் தொடர்ந்தார்கள்!

என்றாகியது. ஆயி
னும் இங்குள்ளவர்கள்
டென்மார்க்கிற்குப் போக ஒரு பாலம்
கட்ட வேண்டுமென்று கோரி வந்தார்கள்.
இது பற்றி நீண்ட காலம் இரு அரசாங்கங்களும்
கூடிப் பேசி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் தான் பாலம்
கட்டும் வேலையைத் துவக்கின. ஒரே சுண்ட்வளைகுடாவி
லுள்ள ஸ்லீடனின் மால் டோப்பையும் டென்மார்க்கின் தலை
நகரான கோபன் ஹேகனையும் இப்பாலம் இணைக்கிறது. இதன்
திறப்பு விழாவில் லட்சக்கணக்கில் மக்கள் உற்சாகத்துடன்
பங்கேற்றனர்.

அம்புலிமாமா

சிறுவர்சிறுமியர்களில் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஒவியார்களுக்கும் அழைப்பு

அம்புலிமாமா நவம்பர் 2000 இதழ்
சிறுவர் சிறுமியர் சிறப்பிதழாகத் திகழும்
இந்த இதழில் 16 வயதிற்குக் கீழுள்ள சிறுவர்,
சிறுமியரின் படைப்புகள் இடம் பெறும்.

படைப்புகள் : சொந்தக் கற்பனைக் கதைகளை 100விருந்து 1000 வார்த்தைகளுள் எழுதி கவர்ச்சியான தலைப்புடன் அனுப்பவும். இதில் கலந்து கொள்பவர்கள் மூன்று படைப்புகள் வரை தமிழிலோ, தெலுங்கிலோ, ஒரியாவிலோ, வங்காளியிலோ, மராட்டியிலோ, ஹிந்தியிலோ அல்லது ஆங்கிலத்திலோ அனுப்பலாம்.

ஒவியங்கள் : மூன்று ஒவியங்களை வண்ணமில்லாமலோ அல்லது வண்ணங்களுடையோ ஏதாவது நன்கு தெரிந்த இந்தியப் புராண நிகழ்ச்சியைச் சித்தரித்து அதை சில வார்த்தைகளில் விளக்கி அனுப்பலாம். இவற்றை அனுப்புவவர்களின் படைப்புகள் எங்கள் எதிர்பார்ப்பின் படி இருக்குமானால் நவராத்திரி விடுமுறையில் அப்படைப்பாளர்கள் எம் செலவில் சென்னைக்கு வரவழைக்கப்பட்டு சிறப்பிதழுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட கதைகளுக்கு ஒவியங்கள் தீட்டக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

கடைசி தேதி: செப்டம்பர் 18, 2000

பரிசுகள் : தகுதி வாய்ந்த படைப்புகளுக்கு.

சான்றிதழ் : இதில் கலந்து கொள்வோர் இந்தக் கூப்பணைப் பயன்படுத்தித் தங்கள் பெற்றோரின் சான்றிதழை அனுப்ப வேண்டும்.

பெயர்.....வயது/பிறந்த தேதி.....

வகுப்பு..... பள்ளி.....

வீட்டு முகவரி:.....

பின்கோடு.....

படைப்புகளின் விவரங்கள்

- 1.....
- 2.....
- 3.....

மேற்குறிப்பிட்ட
படைப்புகள்
அவனது/அவளது
சொந்தப் படைப்பு
எனவும் யாருடைய
உதவியுமின்றி இயற்ற
ப்பட்டது என நான்
உறுதியளிக்கிறேன்.

பெற்றோரின்
சையொப்பம்

வேதாளம்
சொல்லும் கதை

நாட்டின் திலகம்

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின் மீது ஏறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான். பின்னர் அவன் கீழே இறங்கி அதைச் சுமந்து கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச் செல்கையில் அதனுள் ளிருந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்து "மன்னனே! இந்த பயங்கரநடு ராத்திரியில் நீ ஏன் இப்படிச் சிரமப்படுகிறாய்? ஏதாவது சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறாயோ? அது அவ்வளவு எளிதல்ல. இதை

விளக்க ஒரு கதை கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்” என்று சொல்லிக்கதையை ஆரம்பித்தது.

வெகு நாட்களுக்கு முன் தவளகிரி என்ற நாட்டில் காசிநாதர் என்ற பண்டிதர் ஒரு குருகுலத்தை நடத்தி வந்தார். பல நாடுகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்து அதில் சேர்ந்து கல்வி பயின்று வந்தார்கள். ஒரு நாள் அவர்தம் மாணவர்களுக்கு நியாய சாஸ்திரத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்நாட்டு மன்னன் பூபேந்திரவர்மனின் தூதன் ஒருவன் வந்து அவரை வணங்கி மன்னனின் கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்தான். மன்னன் காசிநாதரைத் தலைநகருக்கு வரும்படி அதில் அழைப்பு விடுத்திருந்தான்.

மறு நாள் காசிநாதர்தம் பிரதம சீடன் சிவசாமியுடன் குருகுலத்திலிருந்து தலைநகருக்குக்கிளம்பினார்.

வழியில் அவர் தர்மபுரம் என்ற கிராமத்தை அடைந்து அன்றிரவு அவ்வூர் சத்திரத்தில் தங்கினார். அப்போது சீடன் சிவசாமி சத்திரத்தில் பலர் கூறிய தகவலை கேட்டு தன் குருவிடம் “குருவே! நாளை யாரோ ஒரு யோகி நதியின் நடுவிலிருந்து மேலே வந்து நீரின் மீது நடந்து வந்து இந்த கிராமத்து மக்களுக்கு தரிசனம் தந்து ஆசீர்வதிப்பாராம். இது ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்தப் பெளர்ணமி தினத்தில் நடக்கிறதாம். நாளைக் காலை நாமும் இந்த அற்புதத்தைக் காணச் செல்லலாமா?” என்று கேட்டான். காசிநாதரும் அதற்கு இணங்கி மறுநாள் காலை சீடனை அழைத்துக் கொண்டு அவ்வூரின் நதிக் கரைக்குச் சென்றார்.

அங்கு அந்த யோகியை தரிசிக்க மக்கள்கூடி இருந்தனர். நதியின் நடுவே இருந்த மணல் திட்டிலிருந்து யோகி நீரின் மேலே நடந்து வந்து கரையில் இருந்த கோவிலின் மேடை மீது ஏறி நின்றார். மக்கள் ‘ஆஹா’ என்று கூவி வணங்கவே அவரும் அவர்களுக்கு ஆசிகளை அளித்தார். இதைப் பார்த்து சிவசாமி தான் பிறப்பெய்திய பயனை அடைந்து விட்டதாக எண்ணிப் பூரித்துப் போனான்.

அதன்பின் குருவும் சீடனும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மாலை வேளையில் ஒரு முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தார்கள். ஹேமாங்கதர் என்ற அந்த

முனிவர் ஆசிரமத்தில் ஹோமத்தீ வளர்ப்பதாயும் மறு நாள் அதில் பிரவேசித்து விட்டு ஒரு நாழிகைக்குப் பின் தங்க நிறமேனியுடன் வெளிவந்து அங்கு கூடியவர்களை ஆசீர்வதித்து விட்டு ஆசிரமத்துள் போய் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவார் என்றும் அந்த முனிவரின் சீடர்கள் சிவசாமியிடம் தெரிவித்தார்கள்.

மறுநாள் சிவசாமி தன் குருவுடன் ஹோமாங்கத முனிவர் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்து வெளியே வருவதைக் அங்கு கூடிய கூட்டத்தோடு சேர்ந்து நின்றான். சூரியோதய வேளைக்கு ஹோமாங்கதர் ஹோமத் தீயில் புகுந்து சற்று நேரத்திற்குப்பின் தங்க மயமான உடலுடன் வெளியே வந்தார். அங்கு கூடி இருந்தவர்களை அவர் ஆசீர்வதித்து விட்டு அவர் ஆசிர மத்திற்குள் சென்று விட்டார். அந்த அதிசயத்தைக்கண்டு சிவசாமிகல்லாய்ச் சமைந்து நின்றான்.

அதற்குப் பின் காசிநாதரும் சிவசாமியும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மலை பள்ளத்தாக்கு என்றெல்லாம் கடந்து கனகதுர்க்கம் என்ற ஊரை அடைந்தார்கள். அது மேடான பகுதி. அந்த ஆண்டில் மழை பெய்யாததால் பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடியது. உண்ண உணவு இல்லாமலும் குடிக்க நீர் கிடைக்காமலும் பலர் இறந்தனர்.

அந்த ஊரில் ரமணன் என்ற இளம் விவசாயி இருந்தான். அவன் அப்பகுதியில் இருந்த இளைஞர்களை ஒன்று

திரட்டி உணவு தானியங்கள் ஏராளமாக விளைந்த பகுதிகளிலிருந்து அவற்றைத் தம் பகுதிக்குக் கொண்டு வந்து மக்களுக்கு உணவளித்தான். குடிநீர் கொண்டு வந்தும் எல்லோருக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தான். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்குப் பலரிடமிருந்து நன்கொடைகள் பெற்று அவற்றைச் சரியாகப் பயன்படுத்தினான். அதனால் நிவாரண மையங்களில் ஏழை மக்களின் கூட்டம் எப்போதும் இருந்தது. அவர்களுக்கு இல்லையெனாது உணவு கிடைத்து வந்தது.

காசிநாதரும் சிவசாமியும் அந்த ஊருக்கு வந்த போது ஒரு நிவாரண மையத்திற்கு வந்த ஒரு கிழவி பசி மயக்கத்தால் மயக்கமுற்று விழுந்து

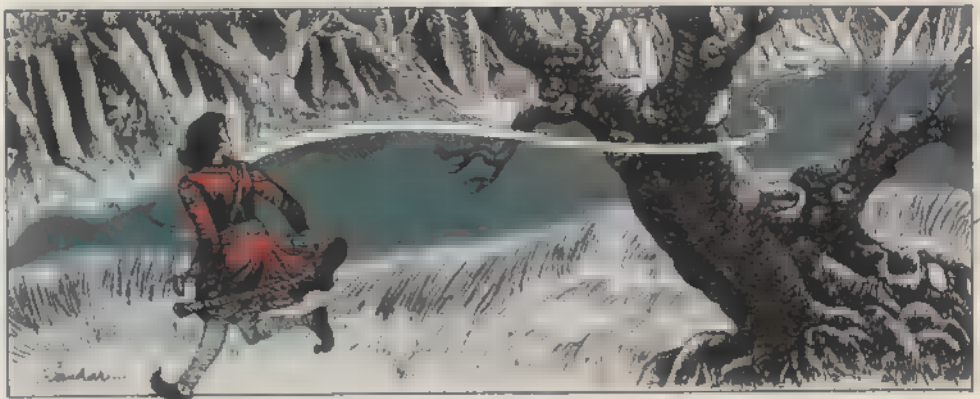
அரசாங்க உதவி இல்லாமல் கனகதுர்க்கத் தைச் சேர்ந்த ரமணன் என்ற இளைஞன் அங்குள்ள மக்களின் முழு ஆதரவு பெற்று செய்து வருகிறான். எனவே இந்த ஆண்டில் நாட்டின் திலகம் என்ற பட்டத் தை அவனுக்கு அளித்து இலட்சம் வராகன்களையும் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே என் தீர்ப்பு" என்றார். மன்னனும் அவரது தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டான்."

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மன்னனே! காசிநாதர் மூன்று உயரிய வர்களைப் பார்த்தாரே நீரின் மீது நடந்த யோகி, ஹோமத்தியில் புகுந்து தங்கமய மான மேனியுடன் வந்த முனிவர். கனக துர்க்கத்தில் மக்களது யர்துடைத்த இளைஞன் ரமணன் அம் மூவர். இந்த மூவர் செயல்களும் மிகவும் உயர்ந்தனவே. ஆனால் காசிநாதர் யோகியின் செயலையும் முனிவரின் அற்புதச் செயலையும் ஒதுக்கிவிட்டு ஒரு சாதாரண விவசாயி யான இளைஞன் ரமணனைப் பட்டத் திற்கும் பரிசுக்கும் ஏற்றவன் என முடிவு செய்தது சரியா? இதற்குச் சரியான விடை தெரிந்திருந்தும் நீ கூறாவிட்டால் உன்

தலை வெடித்துச் சுக்கு நூறாகி விடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "காசிநாதர் அளித்த தீர்ப்பு மிகவும் சரியானதே. யோகியும், முனிவரும், ரமணனும் செய்தவை அற்புதமானவையும் உயரியதுமான செயல்களே. ஆனால் யோகியும், முனி வரும், செய்து காட்டிய செயல்களால் மக்களுக்கு ஒரு பயனும் இல்லையே. அவர்களது சக்தி எவ்வளவு என காட்டிய தோடு நின்றுவிட்டது. அதனால் மக்க ளுக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் ரமணன் தன் சக்தி என்ன என்பதைக் காட்டி மக்கள் நன்மை அடைய பிறர்கையை எதிர்பாராமல்தானே முயன்று எல்லோருடைய துயரங்களைப் போக்கி உதவி புரிந்து வந்தான். எனவேதான் அவனே யாவரினும் உயர்ந்த மனிதன் என்ற முடிவிற்கு காசிநாதர் வந்தார். இது மிகவும் சரியானதே" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதிலால் அவனது மௌனம் கலையவே அவன் சுமந்து வந்த உடலோடு வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிவிட்டது.

ஒரு உயரிய பண்பாட்டின் சம்பவங்கள்;
பரம்பரை பரம்பரையாய் சத்திய சோதனை:

8. பாரதப் புண்ணியபூமி

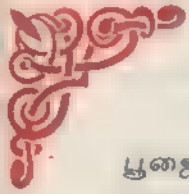

தசராவிிற்காகப் பள்ளிகள் விடுமுறை விட்டு விடவே சேகரும் சியாமளாவும் மாலை வேளைகளில் தம் தாத்தா சோமநாதருடன் ஆற்றங்கரைக்குப் போய் உட்கார்ந்து அவர் சொல்லும் கதையைக் கேட்கலாயினர். இதனால் அவர்கள் தம் நண்பர்களுடன் விளையாடப் போகவில்லை. அவர்களது நண்பர்களே அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்கு வந்து விட்டார்கள்.

சோமநாதர் சொல்லும் கதையைக் கேட்க அவர்களும் உட்கார்ந்து விட்டார்கள். சோமநாதர் சொல்லும் கதையை சேகருடனும் சியாமளாவுடனும் சேர்ந்து கவனமாய் ஆவலுடன் அவர்களுட்கேட்கலானார்கள்.

அவர்களது ஆவலைக் கண்ட சோமநாதரும் "குழந்தைகளே! இப்போது உங்களுக்கு தசராவுக்காக பள்ளி விடுமுறை விட்டுள்ளது. இந்த தசராப்பண்டிகை பற்றி இன்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்" எனக் கூறி தசரா பற்றி சொல்லலானார்.

'தசராப் பண்டிகை நம் நாட்டின் பல பாகங்களில் ஒவ்வொரு விதமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, துர்க்கை ஆகிய மூன்று தேவிகளையும் பூஜிக்கிறார்கள். வங்காளத்தில் துர்க்கா பூஜையும் சரஸ்வதி பூஜையும் இச்சமயத்தில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்தில் சரஸ்வதி

பூஜை தசராவின் போது கோலாகலமாக நடை பெறுகிறது. கர்நாடக மாநிலத்தில் சாமுண்டஸ்வரியின் பூஜை சிறப்பாக நடைபெற்று தசராவின் பத்தாவது நாளில் கோலாகலமாய் ஊர்வலம் நடத்தப்படுகிறது. பொதுவாக சக்தி என்ற அம்மனைப் பல வடிவங்களில் இந்நாட்டில் பல பகுதிகளில் பல்வேறு விதமாய் இந்நாட்களில் வழிபட்டு வருகிறார்கள்.

தசராவில் கடைசி நாள் விஜய தசமி எனப்படுவது. இராமர் இராவணனை வென்ற நாள் இது என்று கருதப்படுகிறது. இதனால் வட இந்தியாவில் ராமலீலா கொண்டாடப்படுகிறது. தீய சக்தி அழிய நற்செயல்கள் வெற்றி பெறுகின்றன என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சக்தியின் மறு அவதாரம் துர்க்கை. நம் சாஸ்திரங்களையும் புராணங்களையும் படித்து அம்பாளின் மேன்மையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். உங்களுக்குப்பிரியும் படியாக சக்தி என்னும் அம்பாளைப் பற்றிய கதையைக் கூறுகிறேன்.

உலகில் எல்லா ஜீவராசிகளையும் படைப்பவர் பிரம்மா. அவரது

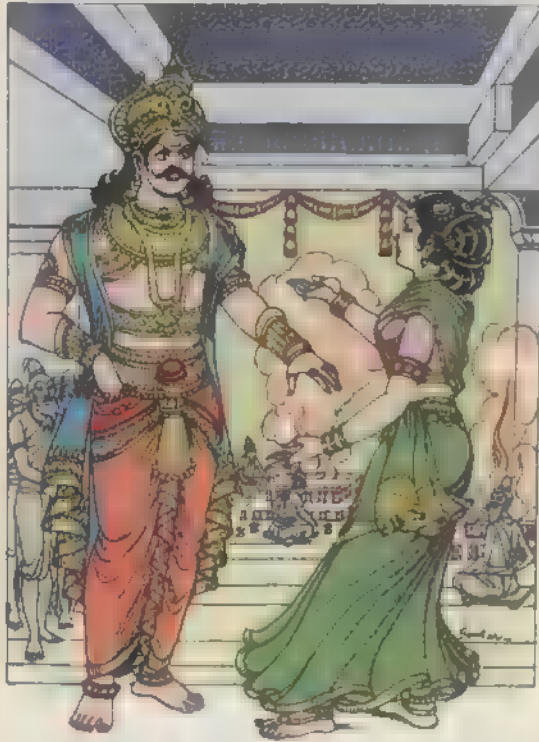
மகன்களில் ஒருவன் தான் தக்ஷன். அவன் பிரம்மாவின் வலது கட்டை விரலிலிருந்து பிறந்தவன். பிரம்மா

வின் இடது கட்டை விரலிலிருந்து பிறந்த வீரணியை அவன் மணந்து கொண்டான். தக்ஷனுக்கு ஐம்பது புதல்விகள் பிறந்தனர். அவர்களில் நாற்பத்தொன்பது பேர்கள் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் மணந்து கொண்டார்கள். கடைசி மகனான சதி தேவி என்ற தாக்ஷாயணி மட்டும் தன் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக சிவபிரானை மணந்து

கொண்டாள். இது தகஷனுக்கு மிகவும் எரிச்சலை மூட்டியது.

கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பின் தகஷன் ஒரு யாகம் செய்யலானான். அதற்கு எல்லா தேவர்களையும், ரிஷிமுனிவர்களையும், தன் புதல்வி

களையும், அவர்களது கணவன்களையும் அழைத்தான். ஆனால் சதிதேவியையும், சிவனையும் மட்டும் அழைக்கவில்லை. இதனால் ஆத்திரப்பட்டு சதிதேவி தன் கணவனிடம் தகஷனின் யாகத்திற்குப் போக வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தாள்.

சிவனோ "சக்தியே! மதியாதார் வாசல் மிதிக்க வேண்டாம் என்பது தெரியாதா? நீ போகக் கூடாது. மீறிப்

போனால் விபரீதம் விளையும்" என்று எச்சரித்தார். சதிதேவியோ "நான் போகத்தான் போவேன். ஒரு மகள் தன் தந்தையின் வீட்டிற்குப் போவதற்கு அழைப்பு வேண்டுமா என்ன?" என்றாள். சிவனாரோ "எனக்கோ அழைப்பு கிடையாது. என் வார்த்தையை மீறிப் போனால் நீ அவமானப் படத்தான் போகிறாய்" என்று எச்சரித்தார். சதி தேவி அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் தந்தை செய்யும் யாகத்தைக் காணச் சென்றாள்.

தன் மகளைப் பார்த்த தகஷன் கர்வத்தோடு "உனக்குத்தான் அழைப்பு கிடையாதே. ஏன் வந்தாய்? உன் கணவனுக்கு வீடு என்று ஒன்று கிடையாது. மயானத்தில் திரிகிறான். உடுக்க சரியான உடை இல்லை. ஏதோ ஒரு மிருகத்தின் தோலை எடுத்துப் போர்த்திக் கொள்கிறான். தலைவனாம்! யாருக்கு? பேய் பிசாசு, பூத கணங்களுக்கு! இப்படிப்பட்டவனுக்கா நான் மரியாதை கொடுப்பேன்?" என்று கூறினான். தன் தந்தை கூறியது கேட்டு அவமானம் தாங்காமல் சதி தேவி யாகத்தியில் குதித்து உயிர் நீத்தாள். இது கண்டு யாவரும் திகைத்தனர்.

சதி தேவியுடன் வந்த பூத கணங்கள் கைலாசத்திற்குச் சென்று சிவனாரிடம் நடந்ததைக் கூறின. அது கேட்டு

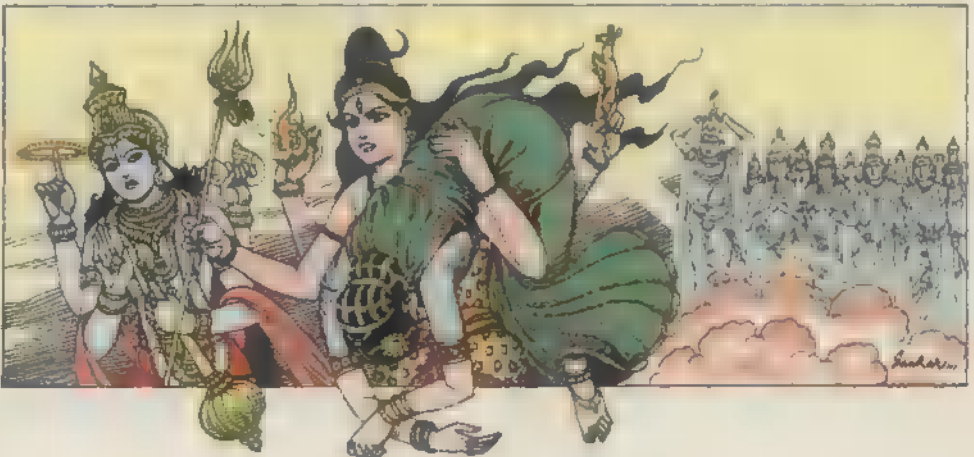
அவர் கோபம் கொண்டு தன் தலைச் சடைகளில் ஒன்றை எடுத்து தரையில் ஒங்கி அடித்து பயங்கர உருவில் வீர பத்திரனைத் தோற்றுவித்தார். வீரபத்திரன் தக்ஷன் யாகம் செய்யும் இடத்திற்குப் போய் பயங்கரமாய்த் தாக்கி யாகத்தை அழித்தான். இதற்குள் சிவனாரும் அங்கு வந்து தன் சூலத்தால் தக்ஷனின் தலையைத் துண்டித்தார்.

தக்ஷனின் மனைவியும் தேவர்களும் சிவனாரை வணங்கி தக்ஷனின் குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு வேண்டினார்கள். சிவனும் கோபம் தணிந்து தக்ஷனை உயிர்ப்பித்தார். அவனது தலை எங்கும் இல்லாததால் அவனது உடலில் ஒரு ஆட்டின் தலை பொருத்தப்பட்டது.

சிவனார் சதி தேவியின் உடலைச் சுமந்து கொண்டு பித்தன் போல பூலோகம் முழுவதும் சுற்றி வரலானார். அது கண்டு விஷ்ணு தன் சக்கரா

யுதத்தைப் பிரயோகித்து சதி தேவியின் உடலை சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்து கிடக்கும் நம் பாரத நாட்டில் அவற்றை ஆங்காங்கே விழச் செய்தார். சக்தியின் மறு அவதாரம் சதி தேவி எனபூவுலகினர் தெரிந்து கொண்டு அத்துண்டுகள் விழுந்த இடங்களில் சதி தேவிக்கு ஆலயங்கள் கட்டினார்கள். எனவே தான் நம் பாரத நாடு புண்ணியபூமியாகக் கருதப்படுகிறது. சக்திதான் சதி தேவி, துர்க்கை, சாமுண்டி என்ற பெயர்களில் உள்ளது. எனவே, மக்கள் இப்பெயர்களை வைத்து சக்தியை ஆராதித்து வருகிறார்கள்.

சோமநாதர் இப்புராணக் கதையைக் கூறி முடித்ததும் சேகரும் சியாமளாவும் மற்ற சிறுவர்களும் "கதை மிக நன்றாக இருக்கின்றது. நாளை இன்னொரு கதை சொல்லுங்கள்" என்று கூறிக் கொண்டு எழுந்தார்கள்.

அன்று இதே மாதத்தில் பிறந்தவர் சர்வேபள்ளி

ராதாகிருஷ்ணன்

இந்திய வேதாந்த தத்துவ வித்தகர் சர்வேபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் 1888 செப்டம்பர் 5ல் பிறந்தவர். இவர் நம் குடியரசுத் தலைவராக 1962லிருந்து 1967 வரையான ஐந்தாண்டு காலம் இருந்திருக்கிறார்.

வேதாந்த தத்துவத்துறையில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் மாநில கல்லூரியில் பேராசிரியராக முதலில் பணியாற்றி விட்டுப் பிறகு கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் அதே துறையில் அதே பணியை ஏற்றார். பின் ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் கிழக்கத்திய நாடுகள் மதங்கள் பற்றிய பேராசிரியராக 1936லிருந்து 1939 வரை பணியாற்றினார். அதன் பின் 1948 வரை காசி ஹிந்து பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராக இருந்தார்.

அவர் நல்லாசிரியராக மட்டுமல்லாது நல்ல பேச்சாளராகவும் புகழ் பெற்றார். யூனெஸ்கோ என்ற உலகத் தாபனத்தின் தலைவராக 1949ல் இருந்தார். அப்போது அயல்நாடுகளில் இந்திய தூதுவராக இருக்க உறுதி மனம் கொண்டவர்கள் தேவைப்பட்டது. ராதாகிருஷ்ணன் அப்போதைய சோவியத் ரஷ்யாவிற்கு நம் நாட்டு தூதுவராக அனுப்பப்பட்டார். அப்போது ரஷ்யாவின் அதிபர் இரும்பு மனிதரான ஸ்டாலின். அவரைத்திருத்திப் படுத்துவது எளிதல்ல. அவரே ராதாகிருஷ்ணனின் புலமையையும் அரசியல் திறமையையும் பாராட்டி இருக்கிறார்.

அடுத்து அவர் நம் நாட்டின் துணைக் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர் 1962ல் இந்தியக் குடியரசின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவரது நூல்களில் இந்திய வேதாந்த தத்துவம் என்பது சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது. "கடவுள் உலகைப் படைத்தார் என்று கூறுவது குறைவாக மதிப்பிடுவதாகும். அவர் இன்னமும் படைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். இனியும் படைத்துக் கொண்டே இருப்பார். இது கடவுளைப் பற்றிய வரலாறு. இந்த தெய்வீக சக்தி பூவுலகின் வாயிலாகத் தன் ஒளியைப் பரப்பி மிளிக்கிறது" இது தான் அவர் கூறியதில் முக்கியமானது எனலாம்.

ராதாகிருஷ்ணன் 1975ல் அமரரானார். இவரது பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 5 ஆசிரியர் நாளாக நம் நாடு முழுவதிலும் கொண்டாடப்படுகிறது.

தங்க சிம்மாசனம்

9

[கெளண்டனிய நாட்டு இளவரசன் விஜயதத்தனுக்கு ஒரு தங்க சிம்மாசனம் கிடைத்தது. அதை தர்பாரில் வைத்து அதன் படிக்களில் ஏற அவன் முயலவே முதல்படியிலிருந்த சத்திய சக்திப் பதுமை தான் ஒரு கதையைக் கூறி அதில் சில கேள்விகளைக் கேட்கப் போவதாகவும் அதற்குச் சரியான விடைகளைக் கூறினாலே அவனால் அடுத்தபடியில் கால் வைக்க முடியும் என்றது. கதையைச் சொல்லி, கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சரியான விடைகளைக் கூறி விட்டு விஜயதத்தன் அடுத்தபடியில் காலை வைத்தான். இரண்டாவது படிப் பதுமையும் அது போலக் கூறிக்கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை அளித்து விட்டு மூன்றாவது படியில் அவன் வைக்க, மூன்றாவதுபடி நியாய சக்திப் பதுமையும் ஒரு கதை சொல்லலாயிற்று. அதன்படி-]

சந்திரனும் பணிவுடன் மன்னனை வணங்கி "அரசே! வீரநந்தன் கூறியது அநேகமாக உண்மை என்றாலும் உண்மையோடு அவன் தன் சில அபிப்பிராயங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லி விட்டான். அதனால் உண்மை நிலை திரித்துக் கூறப் பட்டிருக்கிறது" என்று கூறித் தொடர்ந்தான்.

"வீரநந்தனும் நானும் இளம்

வயதிலிருந்தே நண்பர்கள். இருவரும் சம்மந்திகளாகலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டதும் உண்மையே. ஆனால் சொன்னபடி நடக்காமல் இருக்கப் பணம் மட்டுமல்ல, இரு குடும்பங்களின் வாழ்க்கை முறையுமே யாகும். இதற்குக் காரணம் எங்கள் மனைவிகளே. என் மனைவி புத்திசாலி. நான் சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்த

பணத்தில் பாதியைச் சேமித்து வந்தாள். மற்ற பாதியைக் குடும்பச் செலவுகளுக்கு ஒதுக்கினாள். ஆரம்ப காலத்தில் அப்பளம், வடாம், ஊறுகாய் போன்றவற்றைத் தயாரித்து விற்பனையும் பணம் சேர்த்தாள். சேமித்த பணத்தைக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தும் பணம் சம்பாதித்தாள். அவளது உழைப்பால் இன்று செழிப்புடன் இருக்கிறோம். அவளைக் கண்டு நானும் என் மகளும் நன்கு உழைக்கப் பழகிக் கொண்டோம்.

ஆனால் வீரநந்தனின் மனைவி இதற்கு நேர்மாறாக இருந்தாள். எந்த வேலையும் செய்யாமல் தன் குழந்

தைகளுக்குச் சமைத்துப் போடக் கூட முணு முணுத்து வந்தாள். தன் கணவன் பணம் சம்பாதிக்காத போது அவனை இடித்துக் காட்டி குறை கூறி வந்தாள். அவனும் உழைக்காமல் பிறரைக் குறை கூறியே வந்தான்.

நானும் என் மனைவியும் நாங்கள் மாப்பிள்ளையாக்கிக் கொள்ள நினைத்த வீரநந்தனின் மகன் சாரங்கனை எங்கள் வழிக்குக் கொண்டு வர முயன்றோம். அவனைச் சற்று கடிந்து கொண்டாலும் சந்திரனின் மனைவி கனகம் கோபமும், ஆத்திரமும் கொண்டு கத்தி வந்தாள். அக் குடும்பத்தவர் என்றாவது திருந்து வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அவ்வாறு எதுவும் நடக்காததால் எம் மகளை சாரங்கனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்க மறுத்து விட்டோம்'. சாரங்கனுக்கு வயது பதினேழு. என் மகளின் வயது பதினைந்து. அவனுக்கு உழைக்க விருப்பமே இல்லை. என் மகளோ எப்போதும் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படுபவள். அது மட்டுமா? அவன் குடிகாரன். சூதாடியும் கூட. இப்படிப்பட்டவனுக்கு என் மகளைக் கொடுப்பதைவிட வாக்குத் தவறு வது எவ்வளவோ மேலானது. இப்படி நிலைமை இருக்க இந்த வீரநந்தன் எங்கள் பணத்தை அடைய ஆசைப்பட்டு எங்களைத் தூற்றித் திரிந்து வருகிறான். இப்போது

என்னை உங்கள் முன்னும் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விட்டான்”.

இவ்வாறு சந்திரன் கூறி முடிந்ததும் வீரநந்தன் ஆவேசத்தோடு எழுவே, நியாயவர்த்தனன் அவனை உட்காரச் சொல்லிவிட்டு “சந்திரா! அப்படியானால் உன் மகளை யாருக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கப் போகிறாய்?” என்று கேட்டான். அது கேட்டு சந்திரன் சற்றுத் தடுமாறியவாறே “என் மைத்துனனின் மகனுக்கும் சாரங்கனின் வயதே ஆகிறது. இந்த வழக்கு நல்ல விதமாக முடிந்தால் அவனுக்கு என் மகளைத் திருமணம் செய்து வைக்க எண்ணி இருக்கிறேன்” என்றான்.

அப்போதும் வீரநந்தன் ஆவேசத்துடன் எழுந்திருக்கவே, நியாயவர்த்தனன் அம் முறையும் அவனை உட்காரச் சொல்லிவிட்டு “வீரநந்தா! உன் வழக்கை முழுவதுமாக விசாரித்தாகி விட்டது. நீ வெளியே போய் உட்கார்ந்திரு” எனக் கூறிவிட்டு அடுத்த வழக்கை விசாரிக்க எடுத்துக் கொண்டான்.

அப்போது அயல் நாட்டு வியாபாரியான மணிகர்ணன் என்ற இளைஞன் மன்னன் முன் நின்று “அரசே! நான் அயல் நாட்டு வியாபாரி மணிகர்ணன். இவ்வூர் வியாபாரி ரத்தினகுப்தன் மீது வழக்குத் தொடுக்க வந்திருக்கிறேன். நான் சிம்மள நாட்டவன்.

என் தந்தை அந்நாட்டின் பிரபல வியாபாரி. சிறு வயதில் நான் அவரிடம் வியாபார நுணுக்கங்களைக் கற்காமல் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்தேன். என் தந்தை திடீரென இறந்து விடவே அவரது வியாபாரத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன். கொஞ்ச காலம் என் நாட்டிலேயே நான் வியாபாரம் செய்தேன். லாபம் அதிகம் கிடைக்கவில்லை. நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற பேராசையில் என் நாட்டில் கிடைக்கும் வாசனைத் திரவியங்களையும், தந்தக் கைவினைப் பொருள்களையும் ஒரு கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டு

அயல் நாடுகளுக்குக் கிளம்பினேன்.

இந்நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன் வழியில் இரு தீவுகளில் என் சரக்கில் கொஞ்ச பாகத்தை நல்ல லாபத்திற்கு விற்பேன். என் சரக்குகளுக்கு இந்த நாட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்றும் அவற்றை விற்கால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும் எனக் கேள்விப்பட்டதால் இங்கு துறைமுகத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் வந்தேன்.

நான் வந்த கப்பலின் தலைமை மாலுமி கப்பல் இங்குள்ள துறைமுகத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு மட்டுமே இருக்கும் என்றும் அதற்குள் வியாபாரத்தை முடி என்றும்

கூறினான். அவ்வாறு வியாபாரத்தை முடிக்க முடியாமல் இந்நாட்டிலேயே எல்லாச் சரக்குகளையும் விற்பதாக இருந்தால் ஊருக்குள் ஒரு கிடங்கை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு அதில் என் சரக்குகளை எல்லாம் கொண்டு சேர்த்து மெதுவாக வியாபாரம் செய்யலாம் என்று கூறினான். நானும் மூன்று நாட்களுள் என் சரக்கை முழுவதும் விற்பது விட்டுப் போவதா அல்லது ஒரு கிடங்கை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அந்த ஊரில் கொஞ்சகாலம் இருந்து வியாபாரம் செய்வதா என்று யோசிக்கலானேன்.

இந்த யோசனையில் துறைமுகத்தை விட்டு வெளியே வந்து நின்று சுற்றிலும் பார்த்தேன். அப்போது என்னை நோக்கி இந்த ரத்தினகுப்தர் வந்தார். என்னை விடவயதில் மூத்தவரான இவர் என்னைப் பரிவுடன் பார்த்தார். என்னருகே நிற்கவே, நான் இவரிடம் பேசி இவர் இதே ஊரில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வியாபாரம் செய்து வருவதாகத் தெரிந்து கொண்டேன். நான் இவரைப் பார்த்ததில் மகிழ்ச்சி அடைந்து என்னைப் பற்றி விவரமாகக் கூறி நான் இந்நாட்டில் வியாபாரம் செய்ய என்நாட்டிலிருந்து சரக்குளைக் கப்பலில் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறினேன்.

நான் கூறியதை மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுவிட்டு இந்த ரத்தினகுப்தர் மிகவும் கனிவாக "தம்பீ! வியாபாரத்தில் உனக்குப் போதிய அனுபவம் இல்லை என்றே தெரிகிறது. நீயோ அயல் நாட்டான். மூன்று நாட்களுள் உன் சரக்குகளை எல்லாம் விற்றுவிட முயன்றால் இவ்வூர் வியாபாரிகள் உன்னை நன்கு ஏமாற்றி விடுவார்கள். சில நாட்கள் தங்கி நீ உன் சரக்குகளை பத்திரமாக வைக்க ஒரு கிடங்கை நீ வாடகைக்கு எடுத்தாக வேண்டும். அயல் நாட்டவனான நீ கிடங்கை வாடகைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்றால் நீ அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டும். அந்த அனுமதி எளிதில் கிடைக்காது. நான் உன்னை என் மகன் போல நினைத்து இதைச் சொல்கிறேன். மூன்று நாட்களில் உன் சரக்குகளை விற்கும் எண்ணத்தை விட்டு விடு. கிடங்கு கிடைக்க வேண்டுமே என்று கவலைப்படாதே. என் வீடு கப்பல் போலப் பெரியது. அதில் ஒரு அறையில் உன் சரக்குகளை வைத்து பூட்டிக் கொள். நல்ல விலைவாரும் போது விற்று லாபம் அடை. ஏதோ உன்னைப் பார்த்ததும் பொங்கி வந்த பாசத்தால் இதைக் கூறினேன். நன்கு யோசித்துப்பார்" என்றார்.

நானும் யோசித்தேன். இவர்

சொல்வதே சரி என என் அறிவில் பட்டது. இவரிடம் இவர் வீட்டிற்கே வருவதாகக் கூறினேன். ஒரு வண்டியை வாடகைக்கு அமர்த்தினோம். கப்பல் தலைவனைப் பார்த்து அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு என் சரக்குகளை கரையில் இறக்கி வண்டியில் ஏற்றினேன். இவர் தம் முகவரியை வண்டிக் காரனிடம் கூறி வண்டியை அங்கு ஒட்டச் சொன்னார். வண்டி இவரது வீட்டை அடைந்ததும் அங்கு மாடியில் எனக்கு ஒரு அறையை ஒதுக்கி அதில் என் சரக்குகளை வைக்கச் சொன்னார். எல்லாச் சரக்குகளும்

அறையில் வைக்கப்பட்டபின் அறையின் கதவைப்பூட்டி சாவியை என்னிடம் கொடுத்தார். இவரது உபகாரச் சிந்தையைக் கண்டு வியந்தேன். ஒரு தந்தைக்கு மகன் பாலுள்ள பாசம் போல இவர் என் மீதும் வைத்திருக்கிறாரே என்று எண்ணி மகிழ்ந்து போனேன். இவரிடமிருந்து அறைச் சாவியை வாங்கிக் கொண்ட பின் கீழே இறங்கிப் போய்க் குளித்து விட்டு வந்தேன். உடனே என்னை சாப்பிட அழைத்துச் சென்றார். அது விருந்து சாப்பாடு. நான் திகைத்தே போனேன். சாப்பாடானதும் இவர் என்னை மாலையரை ஓய்வு

எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னார்.

மாலையானதும் இவர் என்னை ஒரு கேளிக்கை இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு ஏராளமான மங்கைகள் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். மது தாராளமாக வழங்கப்பட்டது. என் இளம் வயதில் நான் எவ்வளவோ கேளிக்கை இல்லங்களுக்குப் போயிருக்கிறேன். வியாபாரத்தை மேற் கொண்ட பின் நான் அந்தப் பழக்கத்தை விட்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அத்தகைய இல்லத்தில் அடி எடுத்து வைத்ததும் மீண்டும் என் மனதில் மது, மங்கை பற்றிய ஆசைகள் பீறிட்டு வெளி வந்தன. என்னுடன் வந்த இவர் மது அருந்தவில்லை. ஒதுப்புறமாக ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். நானோ மதுவை மிதமிஞ்சி அருந்தி மங்கைகளுடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தேன்.

இரவு வெகு நேரமாகிய பின் போதையில் மயங்கி இருந்த என்னை இவர் தம் மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றார். வழியில் இவர் "மணிகர்ணா! உன் சரக்குகள் முழுவதையும் நானே விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கிறேன். அவற்றில் வியாபாரம் செய்வது எனக்கு இதுவே முதல் தடவை. எனவே அவற்றின் மொத்த விலை என்ன என்று எனக்கு இப்போது தெரியாது.

நாளை மாலைக்குள் விசாரித்து வைக்கிறேன். உனக்கும் செலவிற்குப் பணம் தேவைப்படும் உனக்கு முன் பணமாகப் ஒரு லட்சம் வராகன்கள் கொடுக்கிறேன். நாளை மாலை விலை விவரம் தெரிந்ததும் முழுப் பணத்தையும் கொடுக்கிறேன்" என்றார்.

இதைக் கேட்டு நான் உச்சி குளிர்ந்து போனேன். அரை மயக்கத்தில் இருந்த நான் அது பற்றி எண்ணியவாறே தூங்கி விட்டேன். காலையில் எழுந்த போதுதான் போதை தெளிந்து சுய நினைவு பெற்றேன். காலைக் கடன்களை முடித்தபின் இரவில் நடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தேன். இவர் கூறியது நினைவிற்கு வந்தது. அப்போது நான் இவரிடம் "நீங்கள் நேற்றிரவு கூறியது உண்மையா? என் சரக்குகளை முழுவதும் வாங்கிக் கொள்ளப் போகிறீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

இவரும் "இதில் சந்தேகம் என்ன? நேற்றிரவு கூறியபடி ஒரு லட்சம் வராகன்கள் கொடுக்கிறேன். இந்த வெற்றுத் தாள்களில் கையொப்பமிடு, இவை முன் பணத்திற்கான ரசீதாகவும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு மீதப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்ட ரசீதாகவும் இருக்கும். இதற்கான வாசகங்களை சாவகாசமாக எழுதி வைக்கிறேன். இப்போது

பணத்தை வாங்கிக்கொள்" என்று கூறி ஒரு லட்சம் வராகன்களைக் கொடுத்தார். நானும் இவர் வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை வைத்து வெற்றுத் தாள்களில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு லட்சம் வராகன்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். இதன்பிறகு நான் இவ்வூர்க் கடைத் தெருவிற்குச் சென்று நான் கொண்டு வந்த சரக்குகளின் விலை பற்றி விசாரித்தேன். நான் தெரிந்து கொண்டதில் என் சரக்குகள் நாற்பதி லிருந்து ஐம்பது லட்சம் வராகன்கள் மதிப்புள்ளவை என்று தெரிந்தது. இன்னும் மூன்று மாதங்கள் கழிந்து வரும் திருவிழா சமயத்தில் விற்றால்

அறுபதிலிருந்து என்பது லட்சம் வராகன்கள் கூடக் கிடைக்கலாம் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். இதன் பிறகு நான் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றேன்.

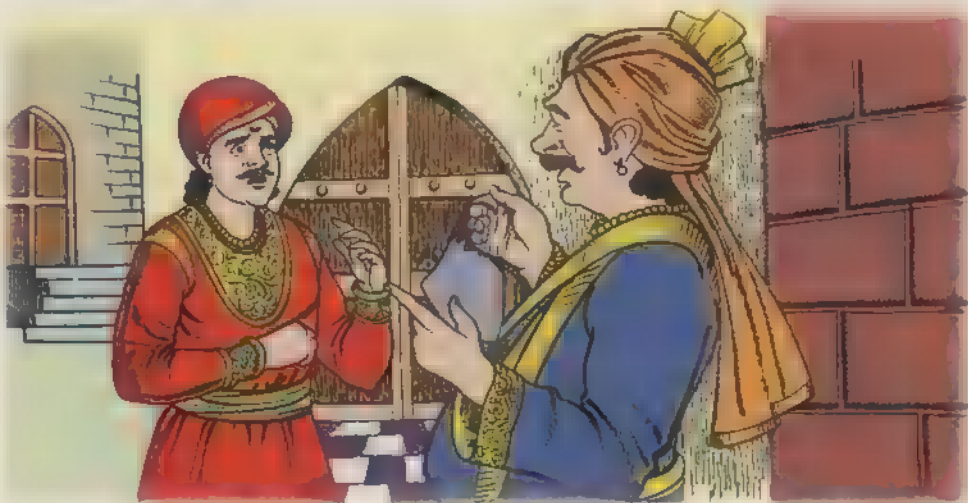
நான் வீட்டை அடைந்தபோது ரத்தினகுப்தர் "மணிகர்ணா! தனியாக எங்கே போனாய்" என்று கேட்டார். நானும் கடை வீதிக்குப் போனதாகக் கூறி "ஐயா! நீங்கள் என் சரக்குகளுக்கு என்ன விலை கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். இவரோ "என்ன வேடிக்கை செய்கிறாயா? உன் சரக்குகளை இரண்டு லட்சம் வராகன்களுக்கு விற்று பணம் முழுவதையும் வாங்கிக் கொண்டு விட்டாயே. பத்திரங்களும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறாயே" என்று கூறி இரு பத்திரங்களைக் காட்டினார்.

ஒன்றில் நான் முன் பணம் லட்சம்

வராகன்கள் வாங்கிக் கொண்டதாகவும் மற்றதில் என் சரக்குகளுக்கு இரண்டு லட்சம் வராகன்கள் மதிப்பிட்டு முன்பணம் லட்சம் வராகன்களை நான் பெற்றுக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. இருபத்திரங்களிலும் என் கையொப்பங்கள் இருந்தன. நான் வெற்றுத்தாள்களில் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்திருந்ததால் இவ்விதப் பத்திரங்களை அவர்தயார் செய்து விட்டார். இவரை முழுக்க முழுக்க நம்பினேன். மோசம் போய் விட்டேன். எனக்கு என் சரக்குகள் கிடைக்கச் செய்து நியாயம் வழங்குகள்"

இவ்வாறு மணிகர்ணன் தன் நீண்ட வாக்கு மூலத்தை அளித்து பெருமூச்சு விட்டான்.

(தொடரும்)

ஒஹோ ஒலிம்பிக்!

தயாரிப்பு
அம்புலிமாமா

SCH OLNET

www.schoonolnet.com

nutrine

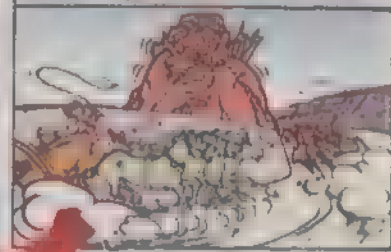

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கியது 1896 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்றன.

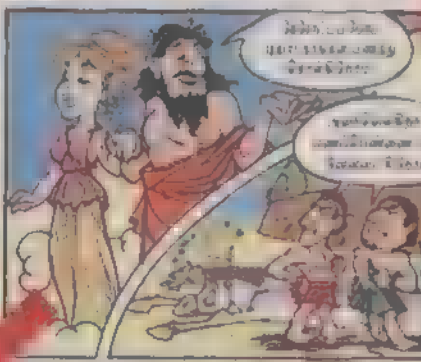
ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கியது 1896 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்றன.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கியது 1896 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்றன.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கியது 1896 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்றன.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கியது 1896 ஆம் ஆண்டு. அன்று முதல் 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்றன.

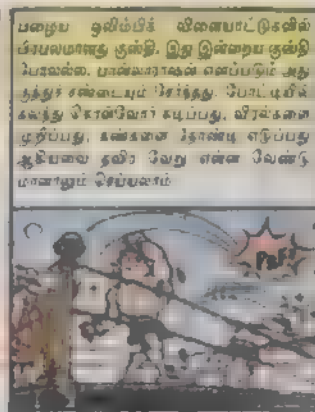

எல்லிவிள்ள
விளையாட்டுப்
பயிற்சிக் கூடத்தில்
போட்டி
இருப்பவர்கள்
கண்டிப்பாக
ஒலிம்பிக்
போட்டிகள்
அரம்பமாகு
முன் வந்து பயிற்சி
பெற வேண்டும்.

பழங்கால ஒலிம்
பிக் போட்டிகள்
ஐந்து நாட்கள்
நடந்தன. முதல்
நாட்களில்
நடுவர்களுக்கும்
ஆட்டத்தில்
கலந்து கொள்ள
வோரும் நெர்மை
யாக நடப்பதாக
கைகளில் ஒரு மாமி
சத்துணை -
வைத்துக்
கொண்டு
பிரமாணம்
எடுத்துக் கொள்ள
வேண்டும்.

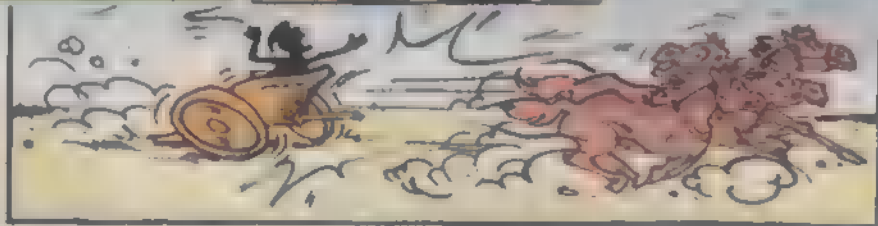

அராச்சிவன் அக்காலத்துப்
புகழ் பெற்ற சண்டை வீரர்.
பொன்பந்தலாளில் மும்முறை
ஒலிம்பிக் மகுடம் வென்றவர்
மூன்றாவது முறை வென்ற
போது அவர் இறந்து
விட்டார். அவருடன் போட்டி
சிட்டவர் அவரது கழுத்தை
நெறித்துக் கொன்றார்.
ஆனால் நடுவர்கள் அவரது
பிணத்திற்கும் மகுடம்
குட்டினர்.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் மிகப்பெரு
மை மிக்கது தேரோட்டும் பந்தயம்.
இதில் வெற்றி பெற போட்டி
இடுபவர்கள் எந்த முறையையும்
கைவாண்டு வென்றனர். எதிராளி
களின் தேரோட்டிகளுக்கு வஞ்சகம்
கூடக் கொடுத்தார்கள். அவ்வது தேர்
களை ஒளும் வழியில் மீளாதி விர்த்தி
னார்கள். பரிகசன் தேர்களின்
கொந்தக்காரர்களுக்குத்தான்.
தேரோட்டி களுக்கு அல்ல.

© 2000 Chandamama All rights reserved

அவட்பெயோடெஸ்
இ.மு.415ல் வெற்றி
பெற்றான். அவன் பழு
தேரோட்டப்
பந்தயங்களில் கலந்து
கொண்ட
சாதனை யோடு
முதலாவது இரண்டாவது
நான்காவது
பரிகசனையும் தட்டிச்
சென்றான்.

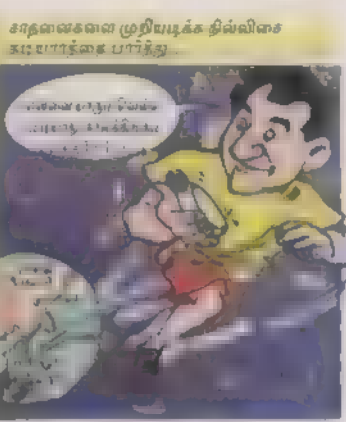
© 2000 Cengage Learning. All rights reserved.

பேரமுதுகுத்தும் 1920-ம் ஆண்டில் பிப்ரவரித்
தலிம்பிசெல்வம் தான் ஐந்து வளையங்கள் பொன்
தலிம்பிசெல்வம் கொடி பந்தம் விடப் பட்டது.
பெல்பிசெல்வம் ஐந்து வளையங்கள் கொண்டு
இந்த ஐந்து வளையங்கள் ஐந்து திரைகள். உயிர்
தலிம்பிசெல்வம் பகுதி கொண்டு செத்துக் காட்டுவதற்கு
தலிம்பிசெல்வம்

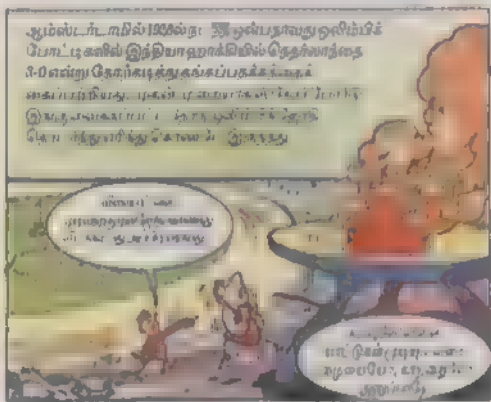
தமிழ் இலக்கணம்
தமிழ் இலக்கணம் : முதலாம் பாகம்
தமிழ் இலக்கணம் : இரண்டாம் பாகம்

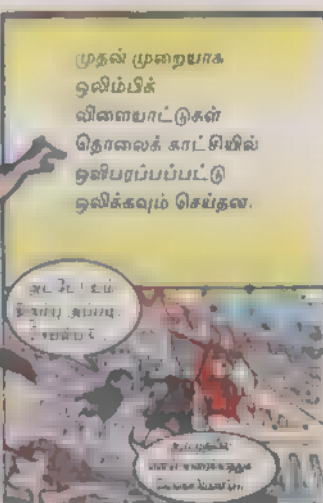
அமெரிக்காவில் 1935ல் முதன்முதலாக ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் இந்தியாவுக்கிடமிருந்து ஒரு வீரர் கலந்துகொண்டார். அந்த வீரர் தான் முதுவாசலுக்குள் நுழைந்த முதன்முதலாம் இந்திய வீரர். அந்த வீரர் தான் முதுவாசலுக்குள் நுழைந்த முதன்முதலாம் இந்திய வீரர். அந்த வீரர் தான் முதுவாசலுக்குள் நுழைந்த முதன்முதலாம் இந்திய வீரர்.

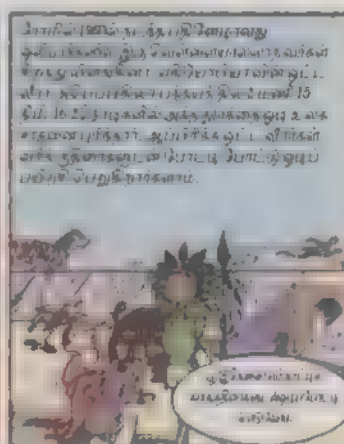
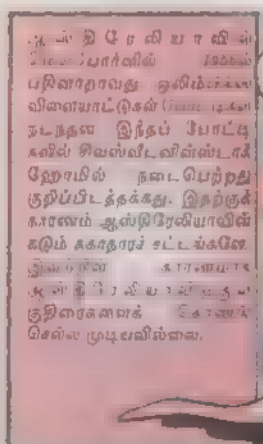
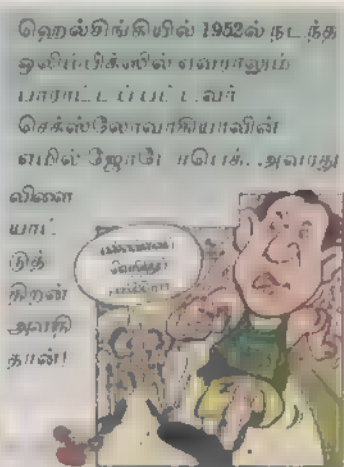
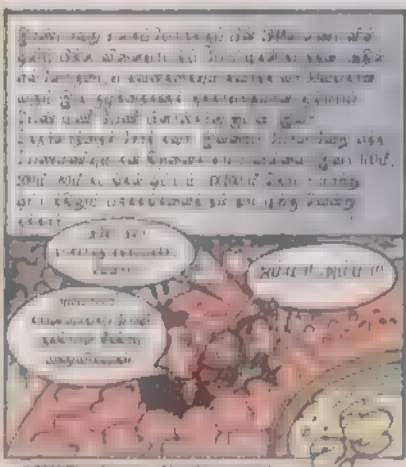
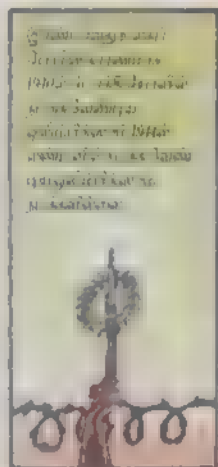
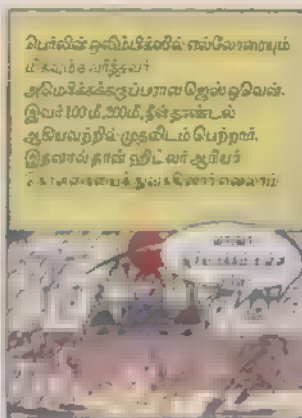
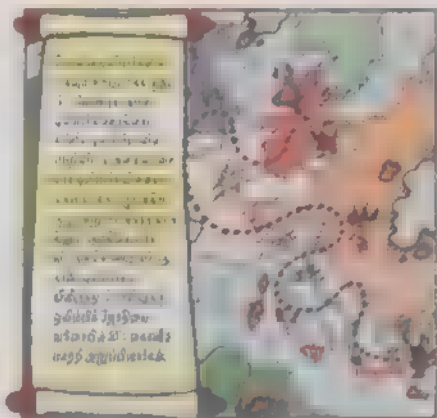

© 2000 Chandamama All rights reserved

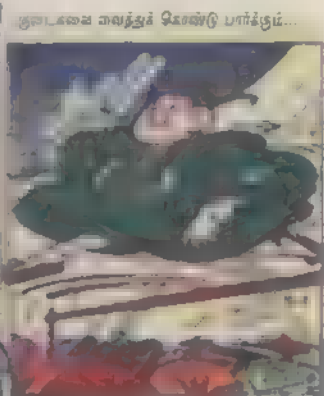
அமெரிக்காவில் 1935ல் முதன்முதலாக ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் இந்தியாவுக்கிடமிருந்து ஒரு வீரர் கலந்துகொண்டார். அந்த வீரர் தான் முதுவாசலுக்குள் நுழைந்த முதன்முதலாம் இந்திய வீரர். அந்த வீரர் தான் முதுவாசலுக்குள் நுழைந்த முதன்முதலாம் இந்திய வீரர்.

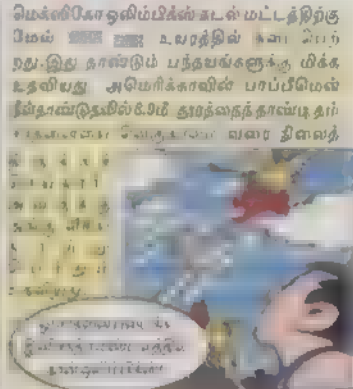

ஜப்பானின் மொத்தபெருக்கியில்
இந்தியா ஒன்றியத்தில்
பாட்டுப் போட்டிகள் தடை
பெற்றது. அழகத்திய
தொகுப்பில் முதலில் ஜப்பான்
தலை ஒன்றியக் போட்டிகளை
நடத்தியது. ஜப்பானின்
மிஞ்சாத உற்சவத்தால் கட்டுப்
பெற்றது.

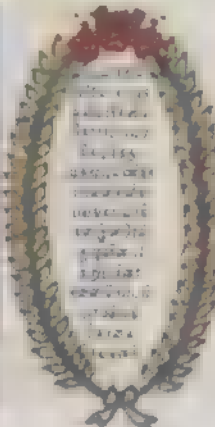

© 2000, Universal Studios. All Rights Reserved.

இந்த உலகத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இது வாய்ப்பாக
யில்லாது. பார்ப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், அறிந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்கள்
இந்த உலகத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இது வாய்ப்பாக
யில்லாது. பார்ப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், அறிந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்கள்

மெக்ஸிகோ ஒன்றியத்தில் கடல் மட்டத்திற்கு
மேல் 10,000 அடங்கிய உலகத்தில் கனம் பெற்ற
உலக இயல்பு தாங்களும் பந்தயங்களுக்கு மிகக்
உதவியது. அமெரிக்காவின் பார்ப்பதென்
தீவிரவாழ்வியல் 8.9 மீ குறைந்ததால் தான்
உலகத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்கள்

உகாண்டாவின் ஜாஸ் அகிலீயா எவ்ற ஆப்பிரிக்கர் 400 மீ தடங் கல் ஒட்டப் போட்டியில் வென்று தங்கப் பதக்கத்தை வென்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மாண்ட்ரில் 1995ல் நடந்த ஒலிம்பிக்ஸில் தாய்லாந்தோடு மெலி என்ற பெண் மனி பலதங்கப் பதக்கத்தை வென்று தாய்லாந்தையும் பிரமிக்க வைத்தார்.

இவ்விளையாட்டுகளில் அரிதில் புகழ் து விட்டது. மாஸ்கோவில் 1980ல் நடந்த ஒலிம்பிக்ஸில் அமெரிக்கா, பாசிஸ்தான், ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, ஹாவாய் ஆகிய நாடுகள் கலந்து கொண்டன. இந்தப் போட்டிகளில் பிரிட்டனின் ஸ்டீவ் ஓவெல் மற்றும் ஹெய்டன் கோவிர்தும் இடையே ஒட்டப் பந்தத்தில் கரும் போட்டி ஓவெல் 200 மீ ஒட்டத்தி லும் கோ 150 மீ ஒட்டத்தி லும் வெற்றி பெற்றனர்.

அவனா? இவனா! எவன்?

இருமபுதலிதர நாடுகள் வாலு ஒலிம்பிக்ஸில் நடந்த ஒலிம்பிக்ஸில் கலந்து கொண்டன. அமெரிக்காவின் கார்ல் லூயிஸ் தங்கப் பதக்கத்தை தேக்கப்பிரித்தி விளையாட்டுகளில் வென்றார். இவரது விளையாட்டுகள் 100 மீ, 200 மீ தீன் தாண்டல், 400 மீ ரேல்.

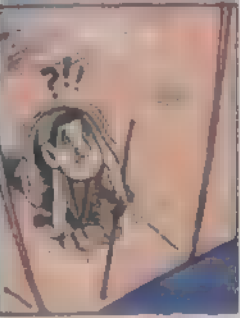
விளையாட்டுகள் ஒலிம்பிக்ஸில் நடந்தது. அமெரிக்காவின் கார்ல் லூயிஸ் தங்கப் பதக்கத்தை தேக்கப்பிரித்தி விளையாட்டுகளில் வென்றார். இவரது விளையாட்டுகள் 100 மீ, 200 மீ தீன் தாண்டல், 400 மீ ரேல்.

© 2000 Chandamama All rights reserved

பொதை மருத்தா இவ்வை முக்கைத் தான் நிதினை.

உத்திரவின் சொந்தி புகா இவ்ரு போய்யாங்குல் சாதனை புரிந்தார். பாங்கிபோனாவில் இவரால் காநிக்க முழுலாது இவ்ரு திறைவேற்றப்பட்டது.

பாங்கிபோனாவில் 1995ல் நடந்த ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் ஒலிம்பிக்ஸில் போட்டிகள் இருந்தன. எல்லா நாடுகளிலும் இதில் கலந்து கொண்டனர். சில நாடுகளின் எல்லை விட, ஹாலியா போன்றவைகளும் இதில் கலந்து கொண்டன.

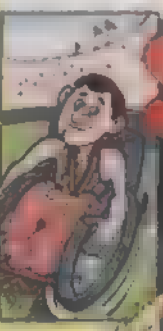
இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒலிம்பிக்ஸ் அமெரிக்காவில் அட்லாண்டாவில் 1996ல் நடந்தது. இது முழுக்கத் தனி நபர்கள் கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டு நடத்தப் பட்டது.

இத 100 மீ ஒட்டப் பந்தத்தை அகிப்பது பிரி நிதினவன்.

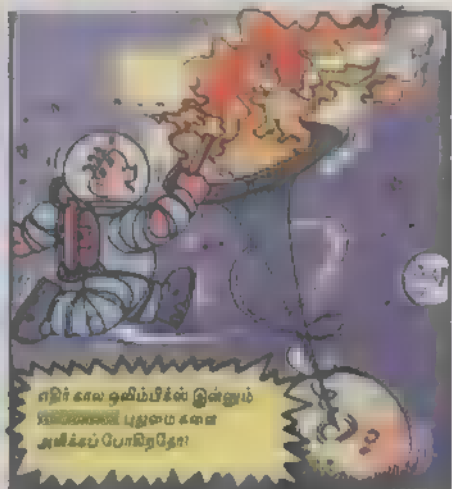
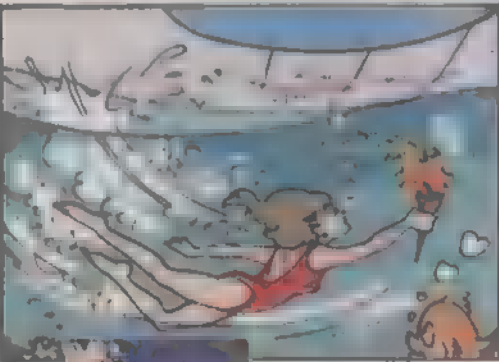
ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கி விட்டன. பின்னர் பல் விளையாட்டுக்களாக மாறின. ஸ்போர்ட்ஸ், ஸ்போன்ஸ், ஸ்பான்சர் போன்றவை கவிதைப் போட்டிகள் வைக்கப்பட்டன. இவை 1924 முதல் விளையாடப்படுகின்றன. இவை 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66, 72, 78, 84, 90, 96, 2000 முதல் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடக்கின்றன.

உயர்வான முறையில் கற்றுக் கொட்டிகள் வைத்திருப்பது ஒலிம்பிக் பீஸின் புதிய அம்சமாகும். இவ்வாறு ஒலிம்பிக் பீஸின் உருவம் தன்னை வெற்றி எனக்

1996 ஆம் ஆண்டு, அமெரிக்காவில் நடந்த ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள், உலகம் முழுவதும் இருந்தன. அந்த விளையாட்டுகள், 1996 ஆம் ஆண்டு, அமெரிக்காவில் நடந்தன.

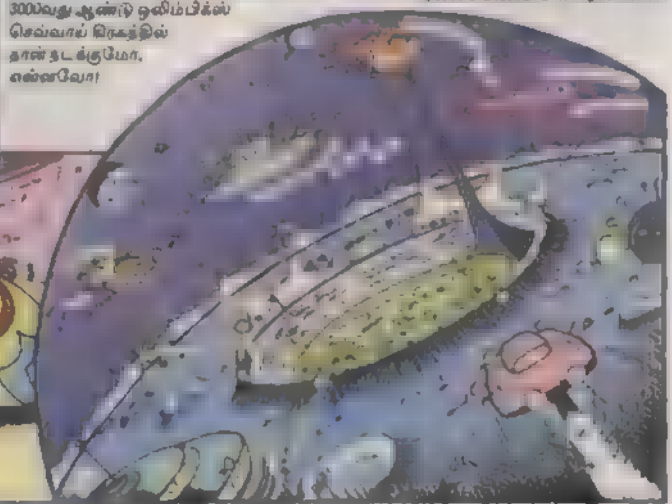
ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் தொடங்கி விட்டன. பின்னர் பல் விளையாட்டுக்களாக மாறின. ஸ்போர்ட்ஸ், ஸ்போன்ஸ், ஸ்பான்சர் போன்றவை கவிதைப் போட்டிகள் வைக்கப்பட்டன. இவை 1924 முதல் விளையாடப்படுகின்றன. இவை 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66, 72, 78, 84, 90, 96, 2000 முதல் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடக்கின்றன.

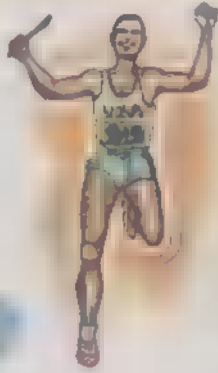
எதிர்கால ஒலிம்பிக்ஸ் இன்னும் எதிர்காலத்தில் புதுமைகளை அறிக்கப் போகிறதே!

© 2000 Charidhama All rights reserved

3000வது ஆண்டு ஒலிம்பிக்ஸ் செவ்வாய் நிகழ்ச்சியில் தான் தடக்குமே, எல்லாவே!

நிகழ்ச்சி புதிர்

1

2

3

4

உங்களால் உதவ முடியுமா?
இதில் நீங்கள் எவ்வளவு ஒலிம்பிக்
விளையாட்டுகளைக் கண்டு கூற
முடியும்? எல்லாவற்றையும் சரி
யாகக் கண்டு கூறிவிட்டால் நீங்கள்
கெட்டிக்காரரே!

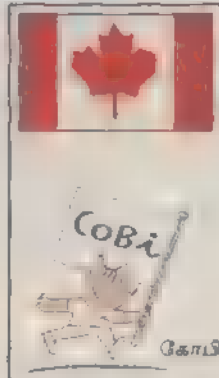
அதிர்ஷ்டக்காரப் போட்டி

பல நாட்டுக் கொடிகளை அடையாளம் காண முடியுமா? சரி, அப்படி
யானால் இந்தக் கொடிகளை அடையாளம் காணுங்கள் பார்க்கலாம்! இதற்காக
அதிர்ஷ்டக்காரக் குறிப்புகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எந்த ஒலிம்பிக்
போட்டி எந்த அதிர்ஷ்டக்காரமானது என்பதைப் பொருத்திப் பாருங்கள்

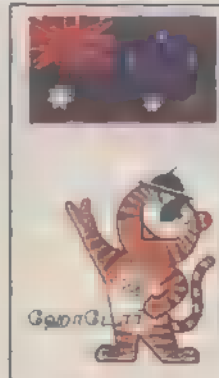
வால்டி

செப்டம்பர் 2000

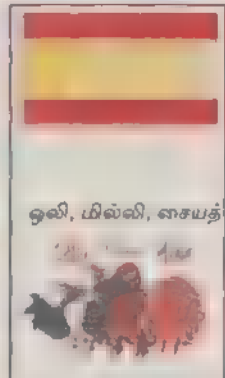

கோபி

41

ஹோபோ

ஒலி, மில்லி, சையத்

அம்புலிமாமா

ஒலிம்பிக்ஸில் அதிர்ஷ்டக்காரக் குறிகள்

வாழி காண்தல்: அமித் ஒலிம்பிக் ஜோதியை ஏற்றும் வாய்ப்பு பெற்றான். ஆனால் போட்டித்தலத்தை அடைந்ததும் அங்கு நிகழ்பவை கண்டு திகைக்கிறான். அவனுக்கப்போகவழி தெரியவில்லை.

விடைகள் :

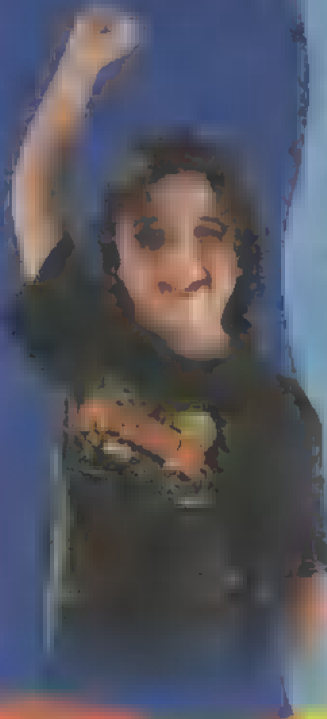
இதோ

1. சாம்மி, தென்கொரியா
2. கோபி, கனடா
3. ஹோடோரி, அமெரிக்கா (யு.எஸ்.ஐ)
4. ஒலி, மில்லி, சையத், ஸ்பெயின்
5. வால்டி, ஆஸ்திரேலியா

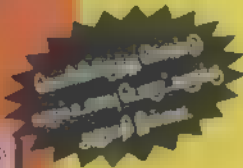
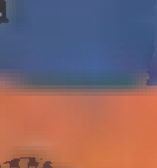
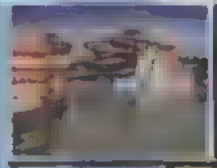
விடைகள் :

1. சாம்-பருந்து-அமெரிக்காவில் லாஸ் ஏஞ்ஜெல்ஸில் 1984ல் நடந்த அதிர்ஷ்டக்காரக் குறி
2. கோபி-பூனை-ஸ்பெயினில் பார்ஸிலோனாவில் 1992ல் நடந்த ஒலிம்பிக்ஸில் அதிர்ஷ்டக்காரக் குறி
3. ஹோடோரி-புலி-தென்கொரியாவில் சியோவில் 1988ல் நடந்த ஒலிம்பிக்ஸில் அதிர்ஷ்டக்காரக் குறி
4. ஒலி- மில்லி- சயத்- ஆஸ்திரேலியாவில் சிட்னியில் 2000ல் நடக்கும் ஒலிம்பிக்ஸின் அதிர்ஷ்டக்காரக் குறிகள்.
5. வால்டி- நாய்- கனடாவில் மாண்ட்ரீலில் 1976ல் நடந்த

உல்லாசம் உற்சாகம் உண்டாகுமே...!

நடை எங்குப்பா, அம்மா
அண்ணனோட அதிசயம்
தீம்பார்க் போனேன்.
அடேய்ப்பா! எவ்வளவு
பார்க்கெதிரியமா குட்டிகடல்,
சறுக்கி விளையாட ஸ்லைடு,
ஜாலியாபோட்டிங், குட்டிகுட்டியா
நிறைய ட்ரைன், டோரா டோரா
தரில்லான வரட்டர் குட்
இப்படி நிறையம்ம
விளையாட்டு. ஒரு நாள் முழுக்க
ஜாலியோ ஜாலி மறுபடியும் நாள்
அதிசயம் தீம்பார்க் போகப்
போறேன். என்னை தீங்க
பேசுகலையா, அப்ப சீக்கிரம்
உங்க குடும்பத்தோட
விளம்புங்க. ஒ கே வா...

அனுமதி கட்டணம்:
பெரியவர்கள்-Rs.200/-
குழந்தைகள்-Rs.150/-
பூங்கா அனுமதி நேரம்
காலை 10.00 மணி முதல்
மாலை 5.30 மணி வரை

Queen of Indian Theme Parks

MORE WATER... MORE FUN...

மதுரை-திண்டுக்கல் ரோடு, பரவை, மதுரை.

பதிலடி கொடுத்தான்!

கோட்டையூரில் எப்போதும் தண்ணீர் பஞ்சமே. அதனால் அவ்வூரில் முருகைய்யன் என்பவன் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்து பத்து குடும்பத்தினரிடமிருந்து மாதம் பத்து ரூபாய் வீதம் வசூலித்து வந்தான். அவன் ஒரு நாள் கூடத்தவறாமல் நீர் கொண்டு வந்து கொடுத்ததால் எல்லோரும் அவனைப் பாராட்டி வந்தார்கள்.

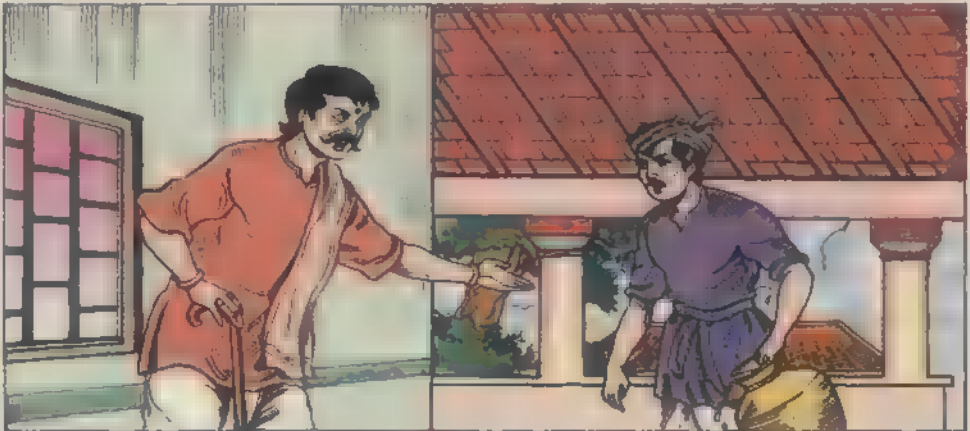
ஒரு முறை அவன் காலில் முள் தைத்து விடவே அவனால் நடக்க முடியாது போயிற்று. அவனால் மூன்று நாட்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்க முடியவில்லை. அது பற்றி லட்சியம் செய்யாமல் ஒன்பது குடும்பத்தினர் மாதக்கடைசியில் அவனுக்கு பத்து ரூபாய் வீதம் கொடுத்தனர். ஆனால் கஞ்சத்திற்குப் பெயர்போன குப்பண்ணன் மட்டும் ஒரு ரூபாய் குறைத்து ஒன்பது ரூபாய் கொடுத்தான்.

முருகைய்யன் அவனிடம் "ஐயா! ஒரு நாளும் நான் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்காமல் இருந்ததில்லை. முன்குத்தியதால் மூன்று நாட்கள் நடக்க முடியவில்லை. அதனால் தான் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியவில்லை. இதற்காக ஒரு ரூபாய் குறைக்கிறீர்களே. இது சரியல்ல" என்றான். குப்பண்ணனோ "உனக்கு எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கலாம். அதற்காக நானா நஷ்டப்பட வேண்டும்?" என்றான்.

சில நாட்களாயின, குப்பண்ணன் வீட்டிற்கு அன்று திடுதிப்பென பத்து பேர் விருந்தாளிகளாக வந்து விட்டார்கள். அதை அறிந்த முருகைய்யன் அன்று குப்பண்ணன் வீட்டிற்குத் தண்ணீர் கொண்டு போய்க் கொடுக்கவில்லை. குப்பண்ணன் முருகைய்யனைக் கூப்பிட்டு "என்னப்பா இது! நீ தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்க விட்டால் நான் எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும் தெரியுமா?" என்று கூறி கோபித்துக் கொண்டான்.

அப்போது முருகைய்யன் "உங்களுக்கு எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கலாம். அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? வேண்டுமானால் எனக்குக் கொடுக்கும் பத்து ரூபாயில் ஒரு ரூபாய் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றான்.

குப்பண்ணன் திகைத்துப் போனான்!

மகாபாரதம்

இரண்டாவதுநாள் போரில் உச்சிப் பொழுது கழிந்ததும் கௌரவர் பக்க வீரர்களான அசுவத்தாமன், கிருபர், சல்லியன் ஆகியோரும் பாண்டவர் பக்க வீரர்களான திருஷ்டத்யும்னன், அபிமன்யுவும் தாக்குதலை ஆரம்பித்தனர். அதன்பின் துரியோதனனின் மகன் லட்சுமண குமாரனுக்கும் அபிமன்யுவுக்குமிடையே கடும் போர் மூண்டது. அதில் லட்சுமண குமாரன் தோற்றுப் போகும் நிலை ஏற்பட்டது. அப்போது அவனுக்கு உதவ துரியோதனனும் சில கௌரவ வீரர்களும் போய் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

அபிமன்யுதன்னை எதிர்த்தவர்களுடன் போர்புரியவே அவனுக்கு உதவ அர்ஜுனன் வந்தான். அது கண்டு பீஷ்மரும், துரோணரும், மற்றும் சில மகாரதர்களும் அங்கு வந்தனர். ஆனால் அர்ஜுனன் மிகப் பயங்கரமாகப் போராடி கௌரவ வீரர்களை விரட்டி அடித்தான்.

அப்போது பீஷ்மர் துரோணரிடம் "இந்த அர்ஜுனனை இப்படியே விட்டு விட்டால் கௌரவப் படையையே அழித்து விடுவான். இப்போது நம் வீரர்கள் பயந்து ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திரும்பிக் கொண்டு வரவும் இயலாது. மாலைப் பொழுதும்

சாய்ந்து விட்டது. எனவே இன்றையப் போரை இத்துடன் நிறுத்திவிடுவோம்'' எனக் கூறிப் போரை நிறுத்தினார். இரு தரப்பினரும் தத்தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர்.

மூன்றாவது நாள் போர் மறுநாள் காலை ஆரம்பமாகியது. கௌரவப் படை கருடவியூகம் அமைத்து நின்றது. பாண்ட வப் படை அர்த்த சந்திரவியூகத்தில் நின்றது. போர் ஆரம்பமானதும் துரியோதனன் தன் வீரர்களோடு கடோதக்கசனைத் தாக்கினான். பாண்டவர்கள் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் எதிர்க்கலாயினர். அபிமன்யுவும் சாத்தியகியும் சகுனியுடன் போர்புரிந்தார்கள். அர்ஜுனன் கௌரவப் படையின் ரத வீரர்களை அடித்து வீழ்த்தினான். பீஷ்மரும் துரோணரும் பாண்ட

வப் படை வீரர்களை அடித்துத் துரத்தினார்கள். அது கண்டு பீமனும் கடோதக்கசனும் கௌரவப் படையைப் பயங்கரமாகத் தாக்கி நிலை குலையச் செய்தனர்.

பயந்து ஓடும் கௌரவப் படை வீரர்களைப் போர் களத்திற்கு வரச் செய்ய பீஷ்மராலும் துரோணராலும் முடியவில்லை. துரியோதனன் விரைந்து சென்று அந்த வீரர்களைப் போர்க்களத்திற்குப் போகச் செய்தான். பிறகு அவன் பீஷ்மரிடம் போய் ''பிதாமகரே! நீங்கள் போர்க்களத்தில் இருக்கையில் நம்படை வீரர்கள் பயந்து ஓடுவது எவ்வளவு பெருத்த அவமானம்! உங்களுக்குப் பாண்டவர்கள் மீது மிகுந்த பாசம் உள்ளது. அதனால்தான் அவர்களது படைகளைக் கடுமையாகத் தாக்காமல் விட்டுவிடுகிறீர்கள். போர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் இப்படிப்பட்ட பாசத்தங்களுக்கு இருப்பதாகக் கூறி இருக்கலாமே. நீங்கள் முழு மனதுடன் போர் புரியாவிட்டால் நம்படைகளின் கதி என்ன ஆகும்?'' என்று சலித்தவாறே கூறினான்.

பீஷ்மர் இது கேட்டு கோபம் அடைந்த போதிலும் புன்னகையை வரவழைத்துக் கொண்டு ''பாண்டவர்களை வெல்ல தேவேந்திரனால் கூட முடியாது என்று நான் உன்னிடம் ஏற்கனவே கூறி இருக்கிறேனே! என்னால் முடிந்தவரை போரிட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இனியும் போராடுவேன். அதை நீயே பார்'' என்றார். இதன்பின் அவரது தாக்குதல் பயங்கரமாக இருந்தது. அவர் பாண்டவ வீரர்களை ஒருவர் விடாமல் தாக்கவே துரியோதனன் அது கண்டு

மகிழ்ந்துபோனான்.

இதைக்கண்டு கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் "அர்ஜுனா! பீஷ்மரின் தாக்குதல் கடுமையாகி விட்டது. நம் வீரர்கள் பயந்து நடுங்குகிறார்கள். நீ பீஷ்மரை எதிர்த்து அவரது தாக்குதலை முறியடி" என்றார். அர்ஜுனன் கிருஷ்ணர்கூறியபடி பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரியலானான். அவரது வில்லைத்தன் அம்பால்துளைத்து ஒடித்தான். பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் திறமையை மனதிற்குள் பாராட்டியவாறே வேறொரு வில்லை எடுத்துக் கொண்டார். இருவரிடையே போர்குடுபிடித்தது. ஆயினும் அர்ஜுனன் பீஷ்மரை இன்னும் கடுமையாகத் தாக்க வேண்டுமென கிருஷ்ணர் நினைத்தார். இப்படியே அர்ஜுனன் போர் புரிந்து கொண்டிருந்தால் பீஷ்மரின் தாக்குதலில் பாண்டவப் படை மிக விரைவில் குறைந்து விடுமே

என அவர் அஞ்சினார். அப்போது பல கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொள்வதைக் கண்டு சாத்தியகி அவனுக்கு உதவ விரைந்து வந்தான். ஓடும் பாண்டவப் படை வீரர்களுக்கு தைரியமூட்டினான். அப்போதும் அவர்கள் பயந்து ஒடிக் கொண்டிருக்கவே கிருஷ்ணர் "சாத்தியகி! ஓடுபவர்கள் ஓடட்டும். விட்டுவிடு. நான் இந்த பீஷ்மரையும் கௌரவப் படையையும் என்சுக்கராயுதத் தால் அழித்து விடுகிறேன்" என்று ஆவேசத்துடன் கூறி சக்கராயுதத்துடன் தேரைவிட்டுக்கீழே இறங்கினார்.

சக்கராயுதத்துடன் தம்மை நோக்கி வரும் கிருஷ்ணரைக் கண்டு பீஷ்மர் "கிருஷ்ணா! உன் கையால் நான் மடியும் பாக்கியத்தை விட வேறு என்ன உயர்வாகப் பெற்று விடப் போகிறேன்"? என்று அமைதியுடன் கூறினார்.

கிருஷ்ணரும் பீஷ்மருகேபோய் "இந்தப் போருக்கே மூல காரணம் நீங்கள்தாம். அன்று சூதாடக் கூடாது என்று துரியோதனனை நீங்கள் தடுக்கவில்லை. இப்போதோ அவனைக் காக்க வந்திருக்கிறீர்கள். இதுதான் உங்கள் தர்மமா?" என்று கேட்டார்.

இதற்குள் அர்ஜுனன் ஓடோடி வந்து கிருஷ்ணரிடம் "ஆத்திரப்படாதீர்கள். நீங்கள் போர்க் களத்தில் ஆயுதம் எடுக்கப் போவதில்லை என்று கூறினீர்களே. அதை மறந்து இப்படி ஆவேசப் படலாமா? நான் கடும் போர் புரிந்து கௌரவர்களைத் தோற்கடிக்கிறேன். நீங்கள் வந்து ரதத்தில் அமருங்கள்" என்று வேண்டினான். அதைக் கேட்டு திருப்தி அடைந்தவராகத் திரும்பிப்

போய் ரதத்தில் சாரதியின் இடத்தில் அமர்ந்தார். அர்ஜுனனும் அத்தேரில் ஏறி உட்கார்ந்து கடும் போர் புரியலானான். அவன் பீஷ்மருடனும், பூரிசிரவசுடனும், சகுனியுடனும் பயங்கரமாகப் போர் புரியலானான். அர்ஜுனனின் அம்புகளால் கௌரவ வீரர்கள் அடிபட்டு விழுந்து கொண்டே இருந்தனர். அர்ஜுனனோடு விராடனும் துருபதனும் சேர்ந்து கௌரவப் படையைத் தாக்கலானார்கள். அர்ஜுனன் இந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து பீஷ்மரையும் துரோணரையும் பின் வாங்கச் செய்தான். இது கண்டு கௌரவப் படையெய்ந்து ஓடியது. அப்போது சூரியன் மறையும் வேளையாகி விடவே தருமர் அன்றையப் போரை நிறுத்தி விட்டுத் தம்கூடாரத்திற்குச் சென்றார்.

நான்காவது நாள் காலையில் மீண்டும் போர் ஆரம்பமாகியது. அன்று பீஷ்மர் மிகவும் கோபத்துடன் போரைத் துவக்கினார். அவருடன் துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லிகன் ஆகியோரும் சேர்ந்து பாண்டவப் படையைத் தாக்கினார்கள். இவர்களை எல்லாம் எதிர்க்க அர்ஜுனன் தன் படைமுன் நின்றான். பீஷ்மர் அவனைத் தாக்கும்போது துரோணர், கிருபர் சல்லியன், விவிம்சதி, துரியோதனன் ஆகியோரும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அப்போது அபிமன்யு இவர்களில் சிலரை எதிர்க்கலானான். இந்தப் போரில் திருஷ்டத்யும்னனும் சேர்ந்து கௌரவர்களைத் தாக்கினான்.

சல்லியன் அப்போது திருஷ்டத்யும்னனை எதிர்க்கலானான். இருவரும் வெகுநேரம்வரை போர் புரிந்தனர். சல்லியன் சற்று விலகிச் செல்லவே அபிமன்யு அவனைத்தடுத்து எதிர்க்கலானான். அப்போது துரியோதனன், துச்சாதனன், துர்மர்ஷன், துஸ்சகன், துர்முகன், சித்திரசேனன் முதலானோர் அபிமன்யுவை சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அது கண்டு பீமனும் திருஷ்டத்யும்னனும், உப பாண்டவர்களும், நகுலனும், சகதேவனும், கௌரவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் சல்லியனைத் தன் கதையால் தாக்கினான். துரியோதனன் யானைப் படையை பீமன் மீது ஏவி விட்டான். பீமன் தன் தேரிலிருந்து குதித்துத் தன் கதையாலேயே யானைகளை அடிக்கவே அவை பயங்கரமாகப் பிளிறிக் கொண்டு ஓடின. அது மாகதனின் யானைப் படை. தன் படை அழிவது கண்டு மாகதன் கோபம் கொண்டு மதம் பிடித்த ஒரு யானை மீதேறி தாக்கினான். அவனை எதிர்த்த அபிமன்யு அவனையும் அவனது யானையையும் தன் அம்புகளால் அடித்துக் கொன்றான். யானைகள் பயந்து ஓடியதில் கௌரவப் படையின் வீரர்கள் அவற்றின் கால்களின் கீழ் சிக்கி, மிதிபட்டு இறந்தனர்.

பாண்டவப் படை பீமனைக் காத்தவாறே கௌரவப் படையைத் தாக்கியது. கௌரவப் படைக்குப் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டது. அப்போரில் சாத்தியகியின் தாக்குதலைக் கௌரவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை.

பூரிசிரவசு மிகவும் துணிச்சலுடன் அவனை எதிர்க்க வந்தான். அப்படியும் பாண்டவப் படையால் சமாளிக்க முடியவில்லை. அப்போரில் பீமன் திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்களான சுசேனன், ஜலசந்தன், வீரபாகன், பீமரதன், சுலோசனன் என்பவர்களைக் கொன்று தள்ளினான்.

இதைக் கண்ட பீஷ்மர் தன் மகாரதர்களிடம் பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்குமாறு கட்டளை இட்டார். அப்போது நரகாசுரனின் மகனான பகதத்தன் ஒரு முரட்டு யானை மீதேறி பீமனைத் தாக்க வந்தான். அபிமன்யுவும் மற்றும் சிலரும் பகதத்தன் மீதும் அவனது யானை மீதும் அம்புகளை எய்து தாக்கினார்கள். பகதத் தன் காயமுற்ற தன் யானையை

பாண்டவப் படை மீது ஏவினான். அது மட்டுமல்ல, பீமனையே தாக்கி நினைவிழந்து விழச் செய்து விட்டான்.

அது கண்டு கடோதக்கசன் கடும் கோபம் கொண்டு ஒரு யானை மீது ஏறி பகதத்தை எதிர்க்கலானான். அந்தப் போர் மிகவும் பயங்கரமாக நடந்தது. அதில் பகதத்தனின் தாழ்ந்து போனது கண்டு அவனைக் காக்க துரோணரும் துரியோதனனும் ஓடி வந்தார்கள். கடோதக்கனுக்கு உதவியாக பாண்டவ வீரர்கள் விரைந்தனர். கடோதக்கன் போர் புரியும் முறை பீஷ்மருக்கு அருவருப்பை அளித்தது. அவர் துரோணரிடம் "இந்த கடோதக்கன் வெற்றிக்களிப்பில் துள்ளுகிறான். அவனுக்கு உதவவும் பலமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாம்களைத்துப் போய் விட்டோம். இன்றையப் போர் முடியும் நேரமும் வந்து விட்டது. எனவே போரை இத்துடன் நிறுத்துவோம்." என்றார்.

இது எல்லோருக்கும் ஏற்றதாக இருந்தது. எனவே கடோதக்கனின்

தாக்குதலுக்கு ஆளாகாமல் போர்க்களத் விருந்து வெளியேறினார்கள். பாண்டவர்களும் போரை நிறுத்துவதற்கு அறி குறியாக சங்கை ஊதினார்கள். வெற்றிக் களிப்பில் பீமனையும் கடோதக்கனையும் புகழ்ந்தவாறே யாவரும் தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர். தன் கூடாரத்திற்குப் போனதுரியோதனனோ தன் தம்பிகள் சிலர் அன்றையப் போரில் இறந்து போயினரே என்று துக்கப்பட்டவாறே யோசனை செய்யலானான்.

சஞ்சயன் கௌரவர்களில் சிலர் இறந்ததை திருதராஷ்டிரனிடம் கூறவே அவன் "சஞ்சயா! பாண்டவர்களை நினைத்தாலே எனக்கு பயமாக இருக்கிறது. விதுரன் கூறியது அப்படியே நடந்து விடுமோ? பாண்டவர்கள் மடியவும் என் மகன்கள் வெற்றிபெற்று வாழவும் வழியைச் சொல். பாண்டவர்களுக்கு தெய்வீக சக்தி உள்ளது. போலும்- ஆனால் கடவுள் ஏன் என்னை இப்படிக்கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டும்?" என்று புலம்பினான்.

இருபசுக்களின் கதை

பொன்னையன் ஒரு பசு மாட்டை வைத்துப் பால் கறந்து விற்று வாழ்ந்து வந்தான். அவன் கன்றுக் குட்டியைப் பால் குடிக்க விடாமலும், பசுவுக்குச் சரியாகத் தீவனம் வைக்காமலும் இருந்ததால் கன்றுக் குட்டி இறந்து போயிற்று. பசுமாடு இளைத்துத் துரும்பாகிப் போனது. தினமும் பாலைக் கறந்து கொண்டு பசுவை ஊரில் திரிந்து மேய்ந்து வர பொன்னையன் அவிழ்த்து விட்டு விடுவான். மாலையானதும் அவன் பசுவைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து வீட்டிற்கு இழுத்துச் செல்வான்.

ஒரு நாள் பசுவிடமிருந்து பாலைக் கறந்துவிட்டு பொன்னையன் அதை மேய அவிழ்த்து விட்டான். பசுவும் ஊருக்குள் போனது. மாலையானது. பொன்னையன் தன் பசுவைத் தேடிக்கொண்டு சென்றான். ஆனால் அது எங்கும் தென்படவில்லை. அதனால் அவன் கிராம அதிகாரியிடம் போய்ப் புகார் கொடுத்தான்.

கிராம அதிகாரியும் "நான் ஊர்க் காவலர்களை விட்டுத் தேடச் சொல்கிறேன். நாளைக் காலையில் வந்து என்னைப் பார்" என்று கூறி அனுப்பினார்.

மறுநாள் காலை பொன்னையன் கிராம அதிகாரியின் வீட்டிற்குப் போன போது கருப்பு நிறப் பசு ஒன்று வாசலில் கட்டப்பட்டிருந்தது. கொழு கொழுவென்று இருந்தது. கிராம அதிகாரி வந்து பொன்னையன் னிடம் "நீ உன் பசு கருப்பு நிறம் என்றுதானே சொன்னாய். இதுதான் உன் பசுவா என்று பார்" என்று கூறினார். பொன்னையன் அதைப் பார்த்துத்தன் மனதில் "என் பசுவோ நோஞ்சான். இது கொழுக்கென்று நன்கு பருத்து இருக்கிறது. இதையே என் பசு என்று கூறி ஓட்டிக்கொண்டுபோய் விடுகிறேன்" என்று எண்ணி அவரிடம் "ஆமாம். இதுதான் என் பசு" என்று கூறினான். கிராம அதிகாரியும் "சரி, ஓட்டிக்

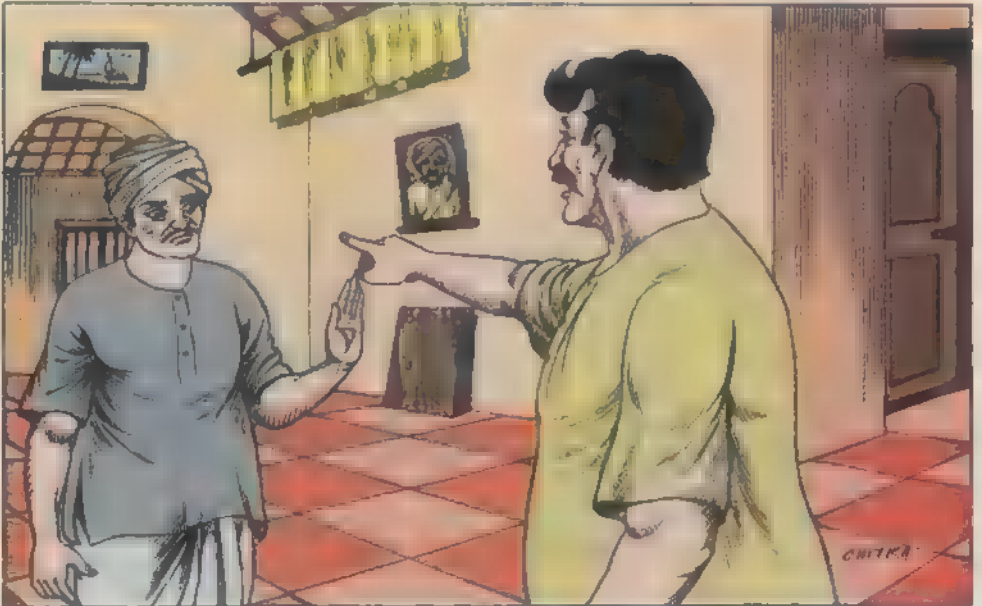
கொண்டு போ'' என்றதும் பொன்னைய்யனும் அதனை அவிழ்த்துத் தன் வீட்டிற்கு ஒட்டிக் கொண்டு சென்றான்.

வீட்டிற்குப் போனதும் தான் அது கறவை மாடு இல்லை என்றும் மடி வற்றிப் போன மாடு என்றும் அவன் தெரிந்து கொண்டான். அது தன் மாடு இல்லை என்று கிராம அதிகாரியிடம் சொல்வது அவமானம். எனவே அந்தப் பசுவை வீட்டினுள் கட்டிப் போட்டு தீவனம் போடாமல் இருந்தான். அதனால் அது இளைத்து எலும்புக்கூடாக ஆகி விட்டது.

இரண்டு நாட்களாகத் தன் பசுவைக் காணவில்லை என்று சின்னைய்யன் என்பவன் கிராம அதிகாரியிடம் புகார் செய்தான். அவரும் ஊர்க்காவலாளர்களை விட்டுத் தேடச் சொல்லவே அவர்களுக்குப் பொன்னைய்யனின் பசு கிடைத்

தது. அதை அவர்கள் ஒட்டி வந்து கிராம அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்தார்கள். கிராம அதிகாரி சின்னைய்யனைக் கூப்பிட்டு அந்தப் பசுவைக் காட்டி "இதுதானா உன் பசு?" என்று கேட்டார்.

சின்னைய்யனும் தன் மனதில் "என் வீட்டில் பசுவே இல்லை. இதையும் விட்டுவிட்டால் ஒன்றுமே இல்லாது போய்விடும். இளைத்து ஒல்லியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒட்டிக் கொண்டு போய் விடுகிறேன்" என எண்ணி அவரிடம் "ஆமாம் என் பசுதான்" எனவே கிராம அதிகாரி பசுவை அவனிடம் கொடுத்தார். அவனும் பசுவைத் தன் வீட்டிற்கு ஒட்டிச் சென்றான். சின்னைய்யன் அதற்கு தினமும் நல்ல தீவனம் வைக்கவே, அதுவும் அதைத் தின்று நன்கு பருத்து விட்டது. மூன்று மாதங்கள் இப்படியே

கழிந்தன.

பொன்னைய்யனுக்குத் தன் பசு தான் சின்னைய்யனிடம் இருக்கிறது என்பதும் அவன் பசு தன்னிடம் வந்து விட்டது என்பதும் தெரிந்து விட்டது. அதனால் அவன் சின்னைய்யனைக் கண்டு "என் பசு உன்னிடமும் உன் பசு என்னிடமும் வந்து விட்டது. அவற்றை நாம் மாற்றிக் கொண்டு விடலாம்" என்றான். சின்னைய்யனோ "அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அப்படி ஏதாவது தவறு நடந்திருக்கிறது என்றால் நீ போய் கிராம அதிகாரியிடம் புகார் செய். அவர் விசாரிக்கட்டும்" என்று கூறி விட்டான்.

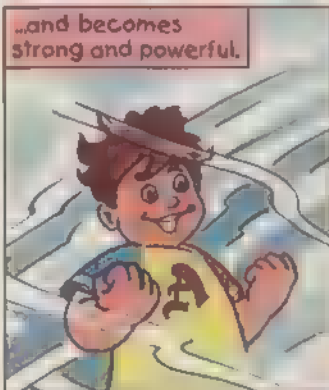
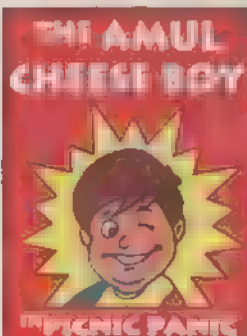
பொன்னைய்யனும் கிராம அதிகாரியிடம் புகார் செய்யவே சின்னைய்யனும் "என்னிடம் இருப்பது என் பசுதான். அது 'கொழு' 'கொழு' என்று இருப்பதால் ஒல்லிப் பசுவை என் தலையில் சுட்டப் பார்க்கிறான்" என்றான். கிராம அதிகாரியும் "சரி சரி முதலில் அந்த இரண்டு பசுக்களும் இங்கே வரட்டும். அதன் பிறகு தீர்ப்பு கூறுகி

றேன்" என்றார். இரு பசுக்களும் ஒட்டிக் கொண்டு வரப்பட்டன.

அப்போது கிராம அதிகாரி பொன்னைய்யனிடம் "நீ சின்னைய்யனிடமுள்ள பசுவை உன் பசு என்கிறாய். அப்படியானால் நீயே அதைப் பிடித்துக் கொண்டு நட பார்க்கலாம்" என்றார். பொன்னைய்யனும் நன்கு பருத்து வளர்ந்த பசுவினருகே சென்றான். அது தன்னைப் பட்டினி போட்டு வாட்டிய அவனைக் கண்டு சிறியது. பொன்னைய்யன் அதைப் பிடிக்க முயலவே அது தன் கொம்புகளால் அவனை முட்டித் தள்ளியது. அவன் துரப் போய் விழுந்தான்.

கிராம அதிகாரியும் "பொன்னைய்யா! இது உன் பசு அல்ல. அதுவே அதைத் தெரிவித்து விட்டது. நீ அந்த ஒல்லிப் பசுவையே ஒட்டிக் கொண்டு போ. வீணாசைப்படாதே" என்றார். பொன்னைய்யன் மறு பேச்சுப் பேசாமல் தான் வளர்த்து வந்த ஒல்லிப் பசுவை ஒட்டிக் கொண்டு தலை குனிந்தவாறே சென்றான்.

Marketed by Gujarat Co-operative Milk Marketing Federation Limited,
 Anand 388 001 E-mail: cheese@amul.com For FREE home delivery of
 our products in select cities visit the Amul Cyberstore www.amul.com

daCunha/ACS/2/2000

அம்புலிமாமா

பாரத தரிசனம் வாசகர்களுக்குப் போட்டி

இந்த இதழிலுள்ள கேள்விகளின் விடைகள் அடுத்த இதழில் பிரசுரிக்கப்படும். அதற்குள் நீங்களை விடைகளை அறிய முயன்று பாருங்கள்.

1

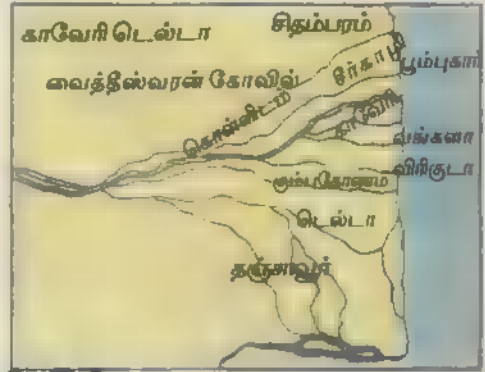
- அ) பூமி சூரியனைச்சுற்றி வருகிறது என்று கோபர்னிகஸ் சொன்னதற்கு ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே ஒரு இந்திய விஞ்ஞான அறிஞர் கூறினார். அவர் யார்?
- ஆ) நம் நாட்டில் ஒரிடத்திலுள்ள சிவலிங்கம் தன் உருவை அவ்வப் போது சரிசெய்து கொண்டும் மறைந்தும் மீண்டும் தோன்றியும் வருகிறது. அது எங்கே உள்ளது?
- இ) எமதர்மனைக் கண்டு மரணத்திற்குப் பின் ஆத்மா என்ன ஆகிறது என்று தெரிந்து கொண்ட புராணகாலச் சிறுவன் யார்?
- ஈ) பழங்கால பாரதத்தில் இருந்து புகழ் பெற்ற மூன்று நாத்திகத்தத்துவஞானிகள் யார்?
- உ) புதிய மதக் கொள்கையை வகுத்து அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் அதைப் பரப்ப முடியாமல் போன சகரவர்த்தி யார்?

2

பழங்காலத்தில் முனிவர்கள் காடுகளில் வசித்து வந்தார்கள். வயதிற்கு வந்த ஒரு முனிவர் புதல்வன் வேறொரு முனிவரின் மகளை நேசித்தான். அவளும் அவனை மிகவும் விரும்பினாள். அவர்களது பெற்றோர்களும் அவர்களுக்கு விரைவிலேயே திருமணம் செய்து வைக்கவும் எண்ணினார்கள். ஆனால் முனிவரின் புதல்வியை ஒரு நல்ல பாம்பு தீண்டி விடவே அவள் இறந்து போனாள். துயரக் கடலில் மூழ்கிய முனிவரின் புதல்வன் மன்மதனின் உதவியால் எமலோகம் சென்று எமனைக் கண்டான். அவன் எமனிடம் தன் ஆயுளில் பாதியை இறந்து போன முனிவர் புதல்விக்குக் கொடுத்து விடுவதாகவும் அவளை உயிர்ப்பித்துத்தருமாறும் வேண்டினான். எமதர்மனும் அவளது கோரிக்கையை ஏற்று முனிவர் புதல்வியை உயிர்ப்பித்துத் தந்தான். அந்த முனிவர் புதல்வன் யார்? முனிவர் புதல்வி யார்?

காவேரிபாயும் பகுதியிலுள்ளது வைத் தீஸ்வரன் கோவில். இவ்வூர் கோவிலுக் கும், அகஸ்திய நாடி சோதிடத்திற்கும் புகழ் பெற்றது. இங்கு கோவில் கொண் டுள்ள ஈசுவரர் வைத்தியர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகக் கருதப்படுகிறார். இங்குள்ள

காவேரிக் கரைஓரமாய்...11

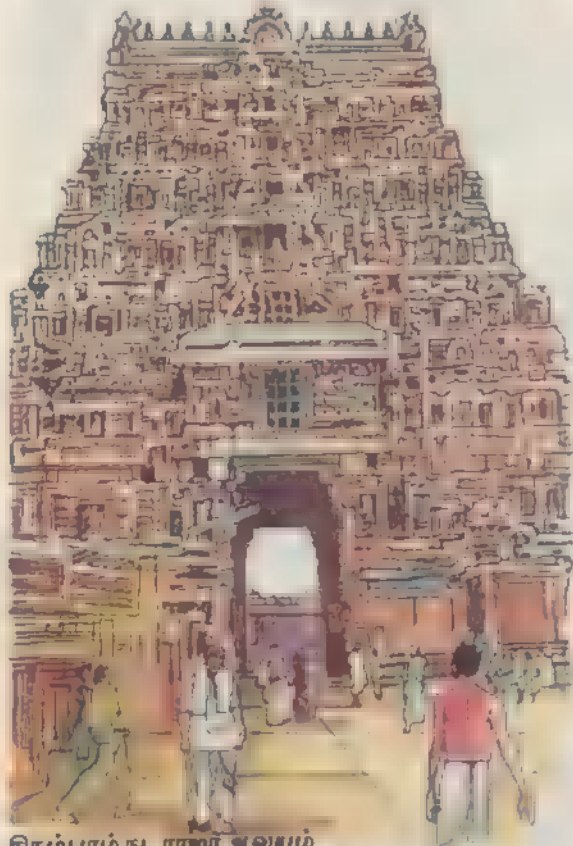
பயணத்தின் முடிவு

கருத்து : ஜெயந்தி மகாலிங்கம் ஒவியம் : கௌதம் சென்

அகஸ்திய நாடி சோதிடர்களோ தங்களிடம் ஒலைச் சுவடிகள் இருப்பதாயும் ஒருவரது கைரேகையைக் கொண்டு இச்சுவடியைப் பார்த்து அவரது குடும்ப வரலாற்றையும்

அவரது எதிர்காலத்தையும் கூறு கிறார்களாம். இந்த ஓவச் சுவடிகளை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அகஸ்திய முனிவர் எழுதி வைத்து விட்டுப் போனதாக இச் சோதிடர்கள் கூறி வருகிறார்கள். இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். ஆனால் இச் சோதிடர்களில் பலர் கூறுவதை நம்ப முடியாது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது.

சிதம்பரத்திற்கும் வைத்தீஸ் வரன் கோவிலுக்குமிடையில் தான் சீர்காழி என்ற சிவஸ்தலம் உள்ளது. இங்கு தேவாரம் இயற்றிய மூவருள் ஒருவரான ஞானசம்பந்தர் பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன் பிறந்தார். பார் வதி தேவி வந்து இவருக்கு மூன்று வயதிருக்கும் போதே

சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயம்

அம்புலிமாமா

**நானைப் போவார் நந்தனார்
சிதம்பர ஆலயத்தின்முன்**

யும் இங்கு போட்டி போட்டுக் கொண்டு நடனம் ஆடினார்களாம். சிவனார் ஊர்த்துவ தாண்டவம் என்ற நடனம் ஆடி அதில் தம் பாதத்தின் கட்டை விரலைத் தம் தலையில் தொட்ட நிலையில் இருந்தார் பெண்ணாகிய பார்வதியார் அவ்வாறு செய்ய வெட்கப்பட்டு பேசாமல் நிற்கவே அவருக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டதாம்.

இக்கோவிலின் நாற்புற கோபுரங்களில் 108 பரத நாட்டிய நிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கோவில் எப்போது கட்டப்பட்டது எனச் சரியாகக் கூற முடியவில்லை. சோழமன்னர்கள் இக்கோவிலின் கூரையைத் தங்கத்தால் மூடி சிறப்பித்தார்கள். பாண்டிய, நாயக்க மன்னர்கள் இக்கோவிலுக்கு ஏராளமான மானியங்களை அளித்தனர்.

சிதம்பரம் என்றால் உடனே நம் நினைவிற்கு வருபவர் சிவ பக்தர் நந்தனார். நாயன்மார்களில் ஒருவராய்க் கருதப்படும் இவர் சிதம்பரத்தின் அருகேயுள்ள ஆதனூர் என்ற கிராமத்தில் தாழ்குலத்தில் பிறந்தவர். அவர் சிறுவயது முதலே சிதம்பரத்திற்குப் போய் நடராஜப் பெருமானைத் தரிசிக்க ஆசை கொண்டார். அவர் தினமும் 'நானை சிதம்பரத்திற்குப் போவேன்' என்று எல்லோரிடமும் சொல்லிக் கொண்டே இருந்ததால்

ஞானப்பால் ஊட்டி
நசன் புகழைப்
பாட வைத்தாராம்.

கா வே ரியின்
கிளை நதியான
கொள்ளிடத்திலிருந்து
சற்று தூரத்தில்
சிதம்பரம் என்ற ஊர்
உள்ளது. இங்குள்ள
நடராஜர் ஆலயம்
உலகப் புகழ் பெற்
றது. பஞ்ச பூதங்க
ளில் ஒன்றான அம்ப
ரம் என்னும் ஆகாசத்
தின் அம்சமாய்
இங்கு கோவில் கொ
ண்டுள்ள ஆகாசலிங்
கம் திகழ்கிறது.
இங்கு சிவனை நடரா
ஜரின் வடிவிலும்
ஆராதிக்கிறார்கள்.
சிவனாரும் பார்வதி

அவரை "நாளைப் போவார்" என்று எல்லோரும் பெயரிட்டு அழைக்கலானார்கள். முடிவில் ஒருநாள் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றார். ஆனால் தாழ்குவத்தில் பிறந்த காரணத்தால் கோவிலுக்குள் செல்ல முடியாமல் வெளியிலேயே நின்றார். சிவபிரான் கோவில் அர்ச்சகர்களான தில்லைவாழ் தீட்சிதர்கள் கனவில் தோன்றி நந்தனைத் தம்மிடம் அழைத்து வரும்படிக்கூறினார். அவர்களும் அவ்வாறே செய்ய அவர்களின் கண் முன்னாலேயே நந்தனார் சிவபிரானோடு ஜோதியாகி ஐக்கியமாகி விட்டார்.

காவேரி மிகவும் குறுகி பூம்புகார் அருகே வங்கக் கடலில் சங்கமமாகிறது. குடகிலிருந்து இதுவரை அதன் நீளம் 765 கி.மீ. சோழ நாட்டின் பழங்காலத் துறை முகமான காவேரிப் பூம்பட்டினம் தான்பூம்புகார். கி.பி இரண்டாவது நூற்றாண்டுவரை புகழுடன் விளங்கிய இந்நகரைக் கடல் விழுங்கி விட்டது. பழங்காலத்தில் ரோமா புரியுடன் வர்த்தகம் செய்த இத்துறைமுகத்தின் இடிந்த பகுதிகளை தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இதனருகே பல்லவனீஸ்வரம் என்ற இடத்தில் ஒரு பெளத்த விஹாரமும் இருந்ததும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏழுமாடி சிலப்பதிகாரக் கலைக் கூடம் 1970ல் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இதில் இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் காட்சிகளை சிற்ப வடிவங்களில் காணலாம். சிலப்பதி காரம் பூம்புகாரில் வாழ்ந்த பணக்கார வியாபாரி கோவலனு டையதும், அவனது மனைவி கண்ணகியி னுடையதுமானவர் களின்கதை.

கோவலன் மாதவி என்னும் நாட்டிய மாதின அழகில் மயங் கித் தன் செல்வத்தை யும் நேரத்தையும் செலவு செய்து விடு கிறான். அவனது மனைவி கண்ணகி அவன் மனம் திருந்தி வீட்டிற்கு வருவான் எனக் காத்திருக்கி றாள். செல்வத்தை முற்றிலும் இழந்த

சிதம்பர ஆலயத்தின் தெய்வம் தடராஜர்

கண்ணகிதன்
சிலம்பை உடைத்து
மாணிக்கங்களைக்
காட்டுதல்

கோவலன் வீட்டிற்கு வருகிறான். அவ்வூரில் இருக்க மனம் இல்லாமல் அவன் தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு மதுரைக்குச் செல்கிறான். அங்கு வியாபாரம் செய்வதற்காகப் பணம் திரட்டத்தன் மனைவியின் கால் சிலம்பு ஒன்றைக் கோவலன் எடுத்துப் போய் ஒரு பொற்கொல்லனைச் சந்திக்கிறான். பொற்கொல்லன் அது போல ராணி அணிந்திருந்த ஒரு சிலம்பைத் திருடியவன். அவன் கோவலன் தான் ராணியின் சிலம்பைத் திருடியவன் எனக் கூறி மன்னன் முன்கொண்டு போய் நிறுத்துகிறான். மன்னனும் தீர விசாரியாமல் கோவலனைக் கொல்லக் கட்டளை இடவே

கொலையாளிகள் அவனைக் கொன்று விடுகிறனர். கண்ணகி இது கேட்டுக் கோபமடைந்து பாண்டியனின் அரச சபைக்குச் செல்கிறாள். அங்கு மன்னனிடம் ராணியின் சிலம்பில் இருந்தது என்ன கற்கள் எனக் கேட்க அவன் முத்துக்களே என்றான். கண்ணகி தன் சிலம்புகளில் மாணிக்கங்கள் உள்ளன எனக் கூறி தனது இரு சிலம்புகளை உடைத்தாள். அவற்றிலிருந்து மாணிக்க கற்கள் சிதறின. அது கண்டு பாண்டிய மன்னன் தான் அநீதி இழைத்து விட்டது கண்டு உயிர்துறக்க அவனது மனைவியும் அதே சமயம் இறக்கிறாள். கண்ணகி தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்காகக் கோபம் கொண்டு மதுரை நகரையே எரித்து விடுகிறாள். காவேரி நதி கடலில் கலப்பது போல கண்ணகி மேலுலகில் தன் கணவனோடு சேரத் தேரில் அமர்ந்து அவ்வுலகை அடைகிறாள்.

பூம்புகார் காவேரி கடலில் கலப்பது

ஆக்கபூர்வமான போட்டிகள்

பிரகரிக்கத் தகுந்ததெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மே மாதக்கதை

ஏன் பேசவில்லையா!

அந்த ஊர்த்திருமணத்திற்கு வந்த மாப்பிள்ளை வீட்டார் தங்கி இருந்த வீட்டில் அங்கிருந்த பெண்களின் நகைகளெல்லாம் திருட்டு போய் விட்டது. ஆனால் கிராம அதிகாரியும் ஊர்க்காவலாளிகளும் சேர்ந்து திருடர்களைப்பிடித்ததோடு நகைகளையும் மீட்டு விட்டனர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டார் கிராம அதிகாரிக்கு நன்றி சொல்லவே, அவரும் "எங்கள் ஊருக்குக் கல்யாணத்திற்கு வந்து நீங்கள் உங்கள் நகைகளை திருட்டுக் கொடுத்தீர்களென்றால் அது எங்களுக்குத் தானே அவமானம்! நல்ல வேளையாக உங்கள் நகைகளெல்லாம் கிடைத்து விட்டன. அதனால் நீங்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து உங்கள் நகைகளின் அடையாளங்களைக் கூறுங்கள். நானும் சரி பார்த்து விட்டு நகைகளை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன்" என்றார்.

மாப்பிள்ளை வீட்டின் பெண்களும் ஒவ்வொருவராக வந்து கிராம அதிகாரியிடம் தங்கள் நகைகளைப் பற்றிய அடையாளங்களைக் கூறினார்கள். கிராம அதிகாரியும் அவர்கள் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு அவர்களது நகைகளை எடுத்துக்காட்டி 'இது தானா உங்கள் நகை?' என்று கேட்டு அவர்கள் ஆம்' என்று சொன்ன பின் அந்த நகைகளை ஒப்படைத்து வந்தார். முடிவில் ஒரு நகை மட்டும் மிஞ்சியது.

அவர் அந்த நகை யாருடையது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் வேலுசாமி என்பவன் அவரிடம் வந்து "நீங்கள் இந்த நகை யாருடையது என்று தானே யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இது அதோ உட்கராந்திருக்கும் முத்துலட்சுமியினுடையது. அவள் நேற்று இதை அணிந்து கொண்டு தன்னுடைய நகை என்று கூறி எல்லோரிடமும் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள்" என்றான்.

கிராம அதிகாரி அவளைக் கூப்பிட்டு அவளது நகையின் அடையாளங்களைக் கூறச் சொன்னார். அவளோ எதுவும் கூறாமல் கண்ணீர் வடிக்கலானாள். கிராம அதிகாரி மீண்டும் மீண்டும் கேட்க அவள் எதுவும் சொல்லாமல் கண்ணீர் வடிக்கலானாள். கிராம அதிகாரியும் "நீ பேசமாட்டாயா?" என்று கேட்டார்.

அப்போது முருகப்பன் என்பவன் அவர் முன் வந்து "ஐயா! இவள் என் மனைவி இவளால் எதுவும் சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால் அடுத்த வீட்டுக்காரியின் நகையை இரவல் வாங்கிப் போட்டுக் கொண்டு வந்தாள். அதனால் அது பற்றிய விவரங்களை சொல்ல இவளால் முடியாது. ஏனெனில் இவளுக்குத் தெரியாது. நான் அப்போதே இரவல் நகை வாங்காதே என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டேன். இவள் கேட்டால் தானே" என்றான்.

கிராம அதிகாரியும் இனிமேல் இரவல் நகை வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளாதே" என்று அறிவுரைகூறி நகையை அவளிடம் கொடுக்க, அவளது முகம் மலர்ந்தது!

அது உன் தவறே!

கனகரத்தினம் கருப்பூரில் நேர்மை நாணயம் தவறாத வியாபாரி. அவருக்குத் திருமணமான பின் இருமகன்கள் பிறந்தனர். ஆனால் அவரது மனைவி திடீரென்று இறந்துவிட்டாள். அதன் பின் அவர்தன் மகன்களை எப்படி வளர்ப்பது என்று யோசிக்கலானார். தன் மைத்துனரிடம் கொண்டு போய் விடுவது என அவர் தீர்மானித்தார். அந்த மைத்துனன் இருக்குமிடம் கருப்பூரிலிருந்து இருநூறு மைல்தூரத்தில் இருந்தது.

ஊரை விட்டுப் போகுமுன் தன் மனைவியின் தங்க நகைகளைத் தன் வீட்டில் வைத்துவிட்டுப் போனால் திருட்டுப் போய்விடுமென்று எண்ணி அவன் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு அவ்வூரில் பெரிய பணக்காரனான அருணாசலத்தைக் கண்டு "நான் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு ஊரில் இருக்கமாட்டேன். அதனால் என்னிடமுள்ள தங்க நகைகளை உங்களிடம்

கொடுத்து விட்டுப் போகிறேன். ஊர் திரும்பியதும் வந்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்றான். அருணாசலமும் "கவலைப்படாதீர்கள். நகைகளை பத்திரமாக வைத்திருந்து நீங்கள் திருப்பி வந்ததும் கொடுக்கிறேன்" என்றான்.

கனகரத்தினம் தன் இருமகன்களையும் தன் மைத்துனன் ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பின் தன் ஊருக்கு வந்தார். அவர் அருணாசலத்தைக் கண்டு தன் நகைகளை வாங்கிக் கொண்டு தன் வீட்டிற்கு வந்தார். அங்கு அந்த நகைகளைப் பார்த்தபோது அவை தான் கொடுத்த தங்க நகைகள் அல்ல என்றும் தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட போலி நகைகள் என்றும் தெரிந்து கொண்டார். அதனால் மனம் உடைந்து போய்த் தன் மைத்துனனின் ஊருக்குப் போய்த் தன் இருமகன்களிடமும் அருணாசலம் செய்த மோசடியைக் கூறி உயிர்விட்டார்.

அந்த இருமசன்களும் தம்தந்தையின் மரணத்திற்குக் காரணமாக இருந்த அருணாசலத்தைப் பழிவாங்கத் தீர்மானித்தார்கள். இருவரும் பெரியவர்களானதும் ஒரு திட்டம் தீட்டினார்கள். அதன்படி மூத்தவன் ஒரு யோகியாகவும் இளையவன் பணக்கார ஜமீன்தாரர் போலவும் வேடம் பூண்டு கருப்பூரை அடைந்தார்கள்.

யோகி அவ்வூருக்கு வெளியே குடில் அமைத்து இருந்தார். ஜமீன்தாரர் அருணாசலத்தின் வீட்டின் எதிரே இருந்த மாளிகையை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு பகட்டாக வாழலானார். ஏராளமான தானதர்மங்கள் செய்தார். அது கண்டு அருணாசலம் மூக்கின் மேல் விரலை வைத்து பிரமித்தான். அவன் அந்த ஜமீன்தாரரைக் கண்டு நட்பு கொண்டு நெருங்கிப் பழகலானான்.

ஒரு நாள் நள்ளிரவில் ஜமீன்தாரர் திருடன் திருடன் என உரக்கக் கத்தவே அருணாசலமும் இன்னும் சிலரும் ஓடி வந்தனர். ஜமீன் தாரரும் அவர்களிடம் "சில திருடர்கள் என் படுக்கை அறைக்குள் வந்து தங்க ஆபரணப் பெட்டியை எடுத்துச் செல்ல முயன்றார்கள். ஆனால் நான் அவர்களை அடிக்கவே, பயந்து ஓடிவிட்டார்கள்" என்றார்.

அப்போது அருணாசலம் ஜமீன்தாரரிடம் "நீங்கள் உங்கள் உடமைகளை என் வீட்டில் பத்திரமாக வைத்து விடுங்கள். அங்கே ஒரு திருடன் கூட நுழைய

முடியாது" என்றான். ஜமீன்தாரரும் அப்படியே செய்தால் போயிற்று என்றார். மறுநாளே ஜமீன்தாரரின் வேலையாட்கள் தங்க நகைகளுள்ள இரும்புப் பெட்டிகளை அருணாசலத்தின் வீட்டில் கொண்டு போய் வைத்தார்கள். ஜமீன்தாரருக்கு ஒரு பெரிய அறையை அருணாசலம் ஒழித்துக் கொடுக்கவே அவர் தாம் வாடகைக்கு இருந்த மாளிகையைக் காலி செய்து விட்டு அருணாசலத்தின் வீட்டிற்கு வந்து விட்டார்.

ஒரு வாரம் கழிந்தது. ஜமீன்தாரர் உடல்நலம் குன்றி உணவு உண்ணவில்லை என்று அருணாசலத்திடம் அவனது வேலைக்காரர்கள் கூறினார்கள். அருணாசலம் பதறிப்போய் ஜமீன்

தாரரைக் கண்டு" என்ன உடம்புக்கு?" என்று கேட்டான். அவரும் "சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு பெரிய பாவம் செய்துவிட்டேன். அதன்பலன்தான் இது நேற்றிரவு கடவுள் கனவில் தோன்றி "உன் சொத்தை எல்லாம் இவ்வூர் எல்லையிலுள்ள யோகிக்கு தானம் செய்துவிடு" என்றார். அதனால் நீங்கள் போய் அந்த யோகியை அழைத்து வருகிறீர்களா?" என்று படுத்திருந்த படியே கேட்டார். அந்த யோகியைப் பற்றி நல்லவிதமாக அருணாசலம் கேட்டிருந்ததால் அவரை அழைத்து வந்தான். ஜமீன்தாரரும் தம் தங்கத்தை எல்லாம் அவருக்கு தானமாகக் கொடுப்பதாகக் கூறவே, யோகியும் "எனக்குத் தங்கமும்

மண்ணும் ஒன்றுதான். யார் எதைக் கொடுத்தாலும் அதை மக்களின் நலத் திற்கே பயன்படுத்துவேன்" என்றார்.

அப்போது அருணாசலத்தின் மூளை வேகமாகச் செயல்பட்டது. அவன் யோகியிடம் "இவர்தானமாகக் கொடுக்கும் தங்க நகைகளை நான் தங்களுக்கு அதன் விலையைக் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்" எனவே யோகியும் அதற்குச் சம்மதித்தார். அருணாசலம் அவற்றை மிகமிகக் குறைவாக மதிப்பிட்டு யோகியிடம் பணத்தைக் கொடுக்க அவர் அதை வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்.

மலிவாக ஏராளமாக தங்க நகைகளை வாங்கி விட்டதாக எண்ணி அருணாசலம் ஒரேடியாக மகிழ்ந்து போனான். ஆனால் அந்த விலை கொடுக்கதன்விடு, வயல்களை எல்லாம் விற்க வேண்டியதாயிற்று. சில நாட்கள் கழித்து அந்நகைகளை ஒரு பொற்கொல்லனிடம் காட்டி "இவை எவ்வளவு லட்சம் பெறும்? ஐம்பதா அல்லது எண்பதா?" என்று கேட்டான். பொற்கொல்லனும் அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு "இவை தங்க மூலம் பூசப்பட்ட போலி நகைகள். ஐம்பது ரூபாய் கூடப் பெறாது" என்றான்.

அது கேட்டு அருணாசலம் ஆத்திரம் கொண்டு மன்னனிடம் போய் தன்னை ஒரு ஜமீன்தாரரும் யோகியும் போலி நகைகளைக் கொடுத்து ஏமாற்றி

விட்டதாகக் புகார் கொடுத்தான். மன்னனும் அவன் குறிப்பிட்ட ஜமீன் தாரரையும் யோகியையும் அழைத்து வரச் சொல்லி அவர்கள் வந்ததும் அருணாசலத்தின் புகாரைக் கூறி விசாரித்தான்.

ஜமீன்தாரரோ "நான் எதுவும் அருணாசலத்திற்குக் கொடுக்கவில்லை என் நகைகளை எல்லாம் எப்படி இருந்தனவோ அப்படியே யோகிக்கு தானம் கொடுத்துவிட்டேன்" என்றார். யோகியோ "எனக்கு தங்கம் பற்றி எதுவும் தெரியாது. தங்கமும் மன்னும் எனக்கு ஒன்றுதான் என இந்த அருணாசலத்திடம் கூறினேன். மேலும் நகைகளை நான் இவனுக்கு விற்கவில்லை. இவன்தான் அவற்றை வாங்கிக் கொள்வதாகக் கூறி இவனே அவற்றின் விலையை மதிப்பிட்டுப் பணத்தைக் கொடுத்தான். நானும் என் வழக்கப்படி அந்தப் பணத்தை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டேன்" என்றார்.

மன்னனும் "அருணாசலத்திடம் ஜமீன்தாரர் உனக்கு எதுவும் கொடுக்க

வில்லை. எனவே அவர் உன்னை ஏமாற்றவில்லை. யோகியோ நகைகளை தானமாகப் பெற்றார். அவை தங்க நகைகளா அல்லது பித்தளை நகைகளா என்று அவருக்குத் தெரியாது. நீதான் அவற்றை வாங்கிக் கொள்வதாகக் கூறி அதற்கு மதிப்பு போட்டு பணத்தைக் கொடுத்தாய். எனவே, அவர் நகைகளை உனக்கு விற்றார் என ஏற்க முடியாது. அவர் உன்னை ஏமாற்றவில்லை. நகைகளை வாங்கும் நீதான் அவற்றைப் பரிசோதித்து அவை தங்கமா அல்லது பித்தளையா என்று பரிட்சித்துப் பார்த்த திருக்க வேண்டும். நீ அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டாய். இதற்குக் காரணம் நீ மிகக் குறைந்த விலையில் தங்க நகைகளை அடைய ஆசைப்பட்டதே. எனவே அவர்கள் உன்னை ஏமாற்றவில்லை. நீ உன்னையே தான் ஏமாற்றிக் கொண்டாய்" என்று தீர்ப்பை அளித்தார்.

அருணாசலம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு போனான்!

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி

தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நூலைந்து
வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இருதலைப்புகளுக்கும்
தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.

போட்டோ
வாக்கியப்
போட்டி
அம்புலிமாமா
வடபழனி
சென்னை-600 026.

போட்டிக்கான தலைப்புகளை தபால் கார்டில் எழுதி செப்டம்பர் 25-ம்
தேதிக்குள் மேலே உள்ள முகவரிக்கு வந்து சேருமாறு அனுப்ப வேண்டும்.
போட்டியில் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் நவம்பர் 2000 மாத இதழில்
வெளியிடப்படும். சிறந்த தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு

வாழ்த்துக்கள்

ஜூலை 2000 போட்டியில்

பரிசு பெற்றவர் :

கே. சத்தியமூர்த்தி

46, நேதாஜி தெரு,

கணேஷ்நகர்,

சென்னை - 600 073.

பரிசு பெற்ற தலைப்புகள்

முதலாவது போட்டோ : எட்டப் போனால் கிட்டுமா?

இரண்டாவது போட்டோ : கிட்டப் போனால் எட்டுமா?

இந்தியாவில் ரூ. 120.00

Payment in favour of CHANDAMAMA INDIA LIMITED for details address your enquiries to:

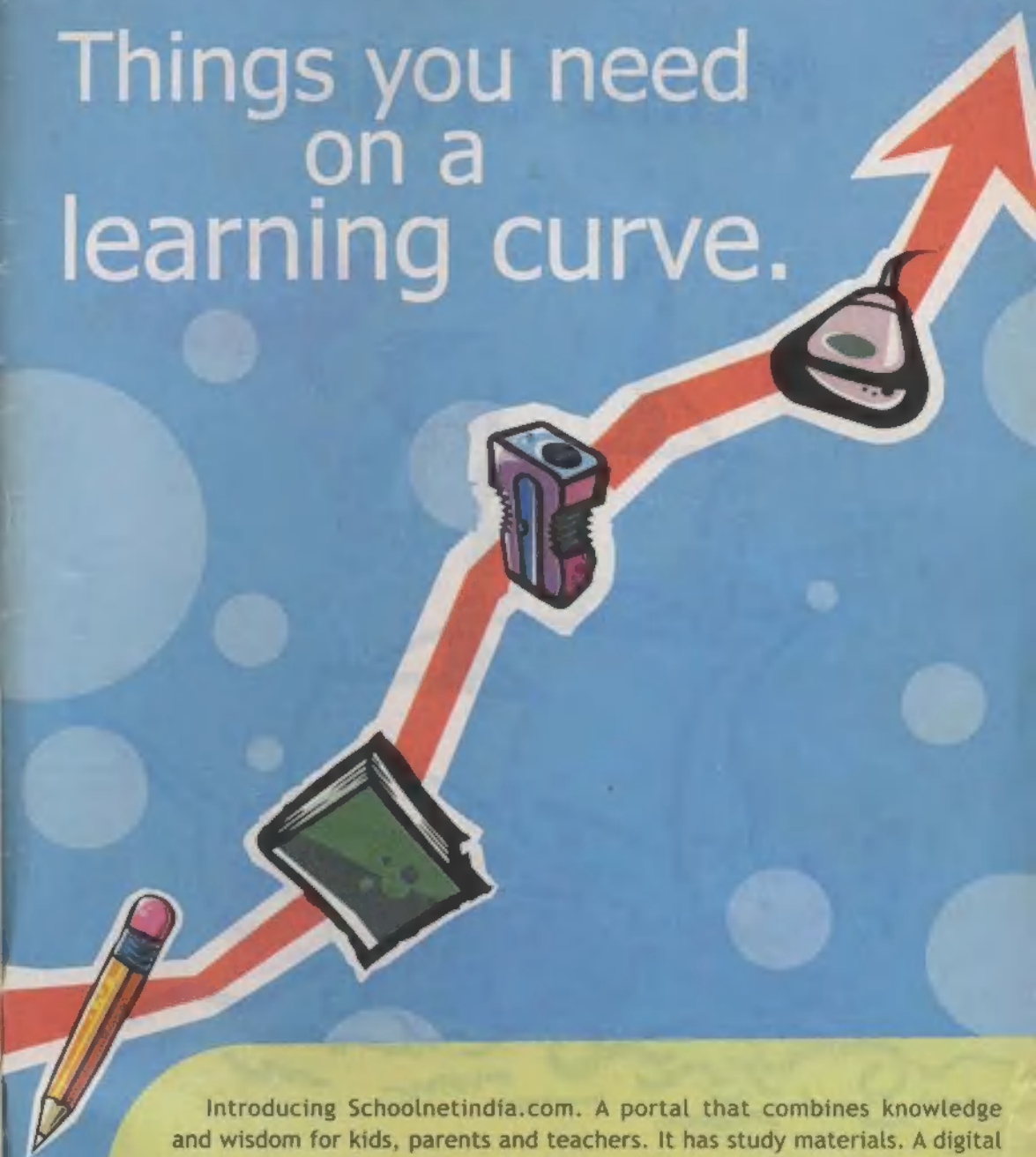
Publication Division, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026

SUBSCRIPTION AGENTS INVITED.

Contact Circulation Manager, CHANDAMAMA INDIA LTD,

Chandamama Bldgs., Vadapalani, Chennai - 600 026.

Things you need on a learning curve.

Introducing Schoolnetindia.com. A portal that combines knowledge and wisdom for kids, parents and teachers. It has study materials. A digital library. Lesson banks. Tutorials. Online testing. Projects. And e-stories, poems and cartoons, advice on how to deal with special children, value education... in fact, on life's learning curve, it is an essential destination.

www.schoolnetindia.com

SCHOLNET

Networked Learning™
Technology. Content. Training.

Maha Cruise

Nutrine Maha Lacto. The Best Lacto in Town.